GR
DIV OF PERIODICALS
LIBRARY OF CONGRESS
WASHINGTON DC

*І чужому научайтесь,
й свого не цурайтесь...*
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 214. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ВІВТОРОК, 26-го ЛИСТОПАДА 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, NOVEMBER 26, 1974 No. 214. VOL. LXXXI.

Сеньйорат ТУСМ відбув конференцію і збори

Ню Йорк. — В рямках студійної конференції Сеньйорату ТУСМ, присвяченої розглядові окремих проблем української діяспори, відбулася тут в п'ятницю 22 листопада у Літературно-Мистецькому Клюбі друга сесія на тему: „Український політичний сектор на еміґрації і його перспективи". Головним доповідачем був д-р Петро Мірчук, а співдоповідачем і дискутантом — д-р Василь Калинович. Сесію проводив д-р М. Сосновський. Заторкнувши коротко характер партій і природу політично-партійного життя в загальному, П. Мірчук накреслив картину сучасного українського політичного життя за межами України і його засадничі особливості. Зокрема яскраво з'ясував доповідач невластиве в нас розуміння ролі і реальних можливостей політичних партій на еміґрації та намагання відповідно до цього формулювати, а то й здійснювати проєкти організації нашого політичного сектора. Це дуже неґативно позначилося при утворенні Української Національної Ради, яка у висліді по сьогодні не може вийти із внутрішніх криз. Коли ж йдеться про окремі політичні групи, то з уваги на брак у них зв'язку з конкретним життям народу і перспектив, вони не мають конечного поповнення молодшим елементом і на практиці перетворилися у своєрідні групи „політичних комбатантів", які, як сказав доповідач, „нічого не забули і нічого не навчилися". Наше політично-партійне життя насправді „зависло у повітрі", а замість координації навіть того, що ще є, ми маємо коління і так слабих вже груп. Фактичний стан на сучасному етапі такий, — заявив у своїх висновках П. Мірчук, — що в нас немає дійсних політичних партій чи організацій і також немає в нас політичного життя. Безпредметна також в такій ситуації дискусія на тему міжпартійного об'єднання. Всі політичні групи, як ми їх знаємо в нас сьогодні, засуджені на природне відумертя, майбутнє вже до них не належить і ще найкраще зробимо, як охоронимо перед хворим партійним організмом наше молоде покоління. Перспективи нашої політичної діяльности в тому, що молоде покоління остаточно оформлює власні концепції, виступить з чимось новим і спрямує наше суспільство на шлях справді конструктивної праці.

В. Калинович докладніше зупинився над питанням поповнення партійних кадрів з рядів молодшого покоління, з'ясовуючи одночасно причини неуспіху в минулому і малі вигляди на майбутнє. Доповідач вказав на глибокі розходження між партійними програмами і плянами і реальною дійсністю і на щораз то більше відчужування молодших поколінь від українського політичного сектора. Разом з цим він відзначив незвичайну важливість збереження в нас певного осередку політичної діяльности, без чого наше життя не витримає іспиту. На думку доповідача, проблема партій буде автоматично розв'язана самим часом. Коли ж ця чи інша нині ще активна політична група хоче мати для себе забезпечене майбутнє, то вона мусить зробити далекойдуче достосування до нових умов, нової дійсности і нових потреб та вимог. З минулого треба брати тільки позитивне і стимулююче і на цій базі будувати нове.

Після доповідей відбулася дискусія, у якій окремі дискутанти могли ставити питання, чи займати становище до порушених проблем. Не всі учасники дискусії згоджувалися з висновками доповідачів, але можна було бачити, що переважало погодження з думкою висловлену одним з дискутантів (ред. І. Кедрин), що „наше життя виповнене фікціями і наше нещастя в тому, що в нас інфляція фікцій". Передумовою нашого справжнього уздоровлення — це звільнення від фікцій, які затемнюють дійсність.

Збори Сеньйорату ТУСМ

Загальні збори Сеньйорату ТУСМ відбулися в суботу 23 листопада. По заслуханні звідомлення з діяльности і дискусії, присутні на зборах затвердили пропозицію уступаючої управи щодо змін Правильника Сеньйорату, враховуючи поточні вимоги праці і започатковану вже раніше на XIV Світовому Конґресі ТУСМ реорганізацію структури Світової Управи ТУСМ. З уваги на це, що члени Сеньйорату проживають у різних країнах, вирішено схвалений проєкт Правильника переслати до остаточного затвердження всім тим членам, які не мали змоги прибути на з'їзд і одночасно на основі нової системи перевести вибір управи на 1975-1976 роки. Заключна частина з'їзду має відбутися не пізніше 1 березня 1975 року. До цього часу всі поточні справи вестиме дотеперішня управа.

У Ню Йорку відбулася прем'єра „Снігової царівни"

Ню Йорк (В. Т-ць). — У неділю, 24-го листопада, тут у заповненій дітьми та дорослими залі Стайвезант Гайскул відбулася прем'єра п'єси „Снігова царівна", поставленої Студією Мистецького Слова Лідії Крушельницької за казкаю Ганса Крістіяна Андерсена. У п'єсі, перекладеній на українську мову В. Іванчуком, з доповненням 4-ої відслони Леонідом Полтавою, взяло участь коло 45 виконавців — дітей і старших учнів Студії Мистецького Слова.

Сюжет казки: Коли хлопчину Кея, який живе з бабусею та дівчинкою Ґердою, забирає до льодового царства Снігова царівна, то Ґерда вирушає рятувати його. Під час її розшуків за Кеєм, Ґерда переживає різні пригоди. Вона потрапляє на королівський двір, попадає в руки розбійників і аж вкінці добивається до льодового царства, з якого рятує Кея теплотою свого серця і діти щасливо вертаються до бабусі.

Головні ролі у цій п'єсі казці відіграли: Мотря Слупчинська, Роман Канюґа, Марта Лопатинська, Стефа Назаркевич (Снігова царівна), Юрко Ґой, Ярослав Куровицький, Славко Шуль, Тіта Павлюк, Уля Леськів, Христя Саляк, Софійка Зелик, Оксана Ярема, Оксана Куровицька, Роман Соробей, Віра Чума, Оля Ґенза, Адя Роговська, Уля Кекіш, Левко Івашків та ін.

Присутні на прем'єрі нагороджували гру молодих акторів частими оплесками. До великого успіху цієї прем'єри спричинилися, не говорячи вже про керівника та режисера Студії п-і Лідію Крушельницьку, д-р Ігор Соневицький, який на фортепіяні виконав спеціяльно скомпоновану ним для цієї п'єси музику, прима-балерина Рома Прийма-Богачевська, яка відповідала за хореографію, маляр-скульптор Микола Голодик, в руках якого було сценічне оформлення та освітлення, Марійка Шуст, яка проєктувала справді чудові костюми для цієї п'єси, та матері виконавців, які пошили ці костюми.

У Ню Йорку прем'єру „Снігової царівни" спонзорувало Т-во „Самопоміч". Цю п'єсу-казку матимуть змогу побачити наші діти та дорослі також в інших містах. Вже в суботу, 14-го грудня, в 5-ій год. по пол. „Снігова царівна" буде поставлена у Філядельфії в залі Олней Гайскул. Спонзором є філядельфійський Відділ УККА. Робиться заходи, щоб повторити цю прекрасну п'єсу-казку також і в інших місцевостях.

ЗСА І СССР ПІДПИСАЛИ НОВИЙ ДОГОВІР В СПРАВІ АТОМОВОГО СТРАТЕҐІЧНОГО ОЗБРОЄННЯ

Президент Форд повернувся до ЗСА

Вашингтон. — Вечором 24 листопада президент Форд повернувся із своєї восьмиденної поїздки на Далекий Схід. Він відвідав Японію, Південну Корею, а також відбув дводенні наради в районі Владивостоку з генеральним секретарем ЦК КПСС Л. Брежнєвим. Президента супроводив державний секретар Генрі Кіссінджер, який по закінченні нарад у Владивостоці повернувся до Японії, щоб поінформувати японських лідерів про висліди нарад Президента з Брежнєвим. З Токіо Г. Кіссінджер виїде до Пекіну для переведення там розмов з представниками китайського уряду.

По приїзді до Вашинґтону, президент Форд заявив, що його „поїздка для справи миру" у світі була незвичайно успішна і що між ЗСА та СССР досягнуто погодження, яке становитиме „здорову основу для нового договору, який уможливить обмежити наше мілітарне суперництво на найближчу декаду". Президент Форд заявив також, що „обидві держави акцептували висоту стратеґічних збройних сил для обох країн. Добрий договір, що служитиме інтересам З'єднаних Стейтів і Совєтського Союзу є практично вже в межах досяжности, ствердив Президент.

Владивосток - Вашинґтон. — У спільному комунікаті на закінчення нарад президента Форда з генеральним секретарем ЦК КПСС Л. Брежнєвим не тільки формально підтверджено ефективність дотеперішніх угод, заключених між ЗСА і СССР в часі вершинних конференцій між. кол. президентом Ніксоном і Брежнєвим, але також вказано на ряд нових принципів, на основі яких ЗСА і СССР зобов'язалися на дальше обмеження у розбудові атомного стратеґічного озброєння. Кінцевий договір в цій справі має бути чинним до 1985 року. Згідно з домовленням, що його досягнули на зустрічі у Владивостоці президент Форд і Л. Брежнєв, новий договір включатиме всі постанови з тимчасового договору з 26-го травня 1972 року і зобов'язуватиме на час від жовтня 1977 року до 31 грудня 1985 року. Новий договір, „спертий на засаді рівнорядности і рівносильної безпеки", включатиме ряд обмежень щодо числа і величини ракет з атомовими зарядами, а також щодо числа підводних човнів, озброєних далекосяжними ракетами з багатозарядними головками.

Обидві сторони оцінюють підписаний договір, як черговий важливий „пролом" на шляху переговорів за всебічне обмеження атомової стратеґічної зброї. Вислів цьому вони дали у спільному комунікаті, стверджуючи, що З'єднані Стейти Америки і Совєтський Союз підтвердили своє рішення розвивати свої взаємини у напрямку, визначеному основними спільними рішеннями і основними угодами і договорами, заключеними між двома державами за час останніх двох років". У спільному комунікаті також говориться, що „вони (ЗСА і СССР) є переконані, що спрямування американсько-совєтських відносин, яке має на меті зміцнення миру у світі, поглиблення відпруження у міжнародних відносинах і поширення взаємивигідного співробітництва держав з різними соціяльними системами, відповідає життьовим інтересам народів обох держав і інших народів".

Вуглекопи і працедавці дійшли до порозуміння

Вашингтон. — Під натиском з боку Уряду, особливо секретаря скарбу Вілліяма Саймона, представники вугільної індустрії та речники страйкуючої робітничої спілки вуглекопів у неділю, 24 листопада, дійшли до порозуміння щодо нової версії 3-річного робітничого контракту. Таким чином страйк вуглекопів, який розпочався 12 листопада, може закінчитися за 10-12 днів, бо стільки часу потрібно на ратифікацію нового контракту рядовим членством робітничої спілки. Як відомо, представники вуглекопів і працедавця були дійшли до порозуміння щодо нового контракту ще 13 листопада, але Комітет для переговорів робітничої спілки та рядове членство тоді виявили незадоволення із деяких постанов цього контракту, особливо цієї, що стосувалася вакацій вуглекопів. Отже, переговори розпочалися наново і в неділю, 24 листопада, дійшло до порозуміння щодо нової версії контракту. Хоча подробиці нового контракту ще не були оприлюднені, то стало відомо, що працедавці погодилися задовольнити майже всі нові вимоги вуглекопів. Речники Уряду закликали членів робітничої спілки ратифікувати контракт якнайшвидше, бо страйк вуглекопів має дуже неґативний вплив на різні сектори американської економіки.

Автомобілеві фірми заповіли дальші звільнення робітників

Детройт. — Три із 4-ох головних продуцентів американських автомобілів, а саме, фірми Форд, Крайслер і Амерікен Моторс, повідомили, що плянують звільнити додаткових 51,000 робітників. У деяких фабриках робітники будуть звільнені на один тиждень, а в інших можливо і на 5 тижнів. Таким чином, протягом грудня ц. р. коло 198,000 робітників, затруднених 4-ма головними продуцентами автомобілів, включно з корпорацією Дженерал Моторс, будуть безробітними. Головною причиною звільнень є те, що всі 4 продуценти мають великі запаси непроданих автомобілів, бо через високі ціни авт і високі ціни на бензину, цього року менше американців купувало автомобілі, ніж минулого.

Крім автомобілевої індустрії, нові звільнення робітників заповіли також продуценти сталі, з огляду на продовження страйку вуглекопів. Думають, що ці звільнення будуть короткотривалі, бо вуглекопи і працедавці в неділю, 24 листопада, дійшли до порозуміння щодо нового робітничого контракту і страйк повинен закінчитися за 10-12 днів.

Сенатська Комісія схвалила номінацію Рокефеллера на віцепрезидента

Вашингтон. — Сенатська комісія правил у п'ятницю, 22 листопада, одноголосно схвалила номінацію Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента ЗСА. Дев'ять сенаторів голосували за затвердженням колишнього нюйоркського губернатора на другий найвищий пост в країні, а ніхто не голосував проти. Думають, що цілий Сенат може голосувати в справі Рокефеллера ще перед Святом Подяки. Натомість Юридична комісія Палати Репрезентантів розпочала свої публічні переслухування щойно минулого четверга, 21 листопада, і тому ще невідомо, коли справу затвердження Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента розглядатиме ціла Палата Репрезентантів.

КОНЦЕРТ ВОКАЛЬНОЇ МУЗИКИ В КЛІВЛЕНДІ

Клівленд. — Управа Українських З'єднаних Організацій — Відділ УККА в Клівленді інформує, що в неділю, 1-го грудня ц. р. о год. 8:30 по полудні в залі Шеф Джунійор Гайскул (5983 Вест 54 вулиця в Пармі), відбудеться концерт вокальної музики. В програмі виступлять оперна співачка Марта Кокольська - Мусійчук (сопрано), Володимир Тисовський (бас), Ігор Соневицький (фортепіян). Будуть виконані арії, пісні та дуети українських композиторів.

Кіссінджер на відвідинах в Токіо і Пекінгу

Токіо. — Державний секретар Генрі Кіссінджер, повертаючись з переговорів у Владивостоку, зупинився в Токіо де він думає відбути ще довшу розмову з міністром закордонних справ Тошіо Кімурою і поінформувати його та інших японських політиків про висліди розмов між президентом Фордом і генеральним секретарем Леонідом Брежнєвим, як також про розмови американської делеґації з президентом Парком в Південній Кореї.

У вівторок, 26-го листопада Кіссінджер в товаристві своєї дружини і дітей відлетить до Пекінгу на розмови з китайськими керівниками. Темою розмов між Кіссінджером і комуністичними лідерами Китаю напевно буде справа зустрічі Форд-Брежнєв у Владивостоці, як також інші справи інтернаціональної політики, Ройтерс інформує, що Кіссінджер матиме змогу зустрінутись і розмовляти з новоназначеним міністром закордонних справ Китайської Народної Республіки Чіяо Куан-гуа, який хоч і продовжує політичну лінію хворого Джо Ен-лая, має однак власну думку і власні пропозиції на розв'язку деяких політичних проблем, які він висловлював вже раніше в розмов з Кіссінджером. В п'ятницю 29-го листопада перед своїм відлетом до ЗСА Кіссінджер повернеться назад до Токіо, щоб поінформувати японський уряд про висліди розмов з Пекінгу.

Підписано договір в справі сибірського природного газу

Париж. — Згідно з повідомленням Ройтерса, представники СССР, Японії і 2-ох американських нафтових компаній Ель Пасо і Оксіденталь Петролеум підписали договір про експлуатацію сибірських запасів природного газу. Договір передбачає видаткування на загальну суму 400 мільйонів долярів. Японський Експортно-Імпортний Банк зобов'язався дати кредити на загальну суму 100 мільйонів долярів, а СССС зобов'язався до інвестиції з рахунку експлораційних робіт на суму 400 мільйонів долярів. Цю суму СССР інвестує при передумові, що СССР дістане від ЗСА позичку на суму 400 мільйонів долярів. Запаси природного газу в районі Яркувська, де мала б вестися експлуатація, обчисляють на 6 трильйонів кубічних метрів.

Ню Йорк вшанує пам'ять Митрополита Андрея Шептицького

Ню Йорк. — Заходом Комітету Об'єднаних Українсько - американських Організацій Великого Ню Йорку - Відділу Українського Конґресового Комітету Америки буде влаштована в неділю, 15-го грудня 1974 р. о год. 4:30 по полудні в залі Фешен Інституту — 225 Вест 24-та вулиця в Ню Йорку (між 7 і 8 евеню), Святочна Академія в пошану Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького у 30-річчя його смерти.

В програмі: відкриття — о. ігумен д-р В. Гавліч, святочна промова — д-р В. Ленцик: хори ім. Митрополита Шептицького, „Думка" і „Жайворонки"; Галина Андреадіс — мецо-сопрано; Андрій Добрянський — бас - соліст Метрополітальної опери; мистецьке слово Студія Мистецького Слова Лідії Крушельницької.

Святочну Академію попередять Служби Божі в намірренні беатифікації Слуги Божого Андрея в українських церквах Ню Йорку і околиці. В церкві св. Юрія на 7-ій вул. Служба Божа буде відправлена о год. 12-й в полудне. У церковних відправах і Академії візьмуть участь молодь із своїми організаційними прапорами, комбатантські та громадські організації. Організатори продаватимуть спеціяльні жетони, дохід з яких призначений на Беатифікаційний Фонд Слуги Божого Андрея; дохід з Академії на будову нової церкви в Ню Йорку. Всі місця в залі нумеровані; квитки можна набувати в крамницях АРКА і ЕКО.

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ 149

ОДЕРЖАНО СПИСОК ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ У ТЮРМАХ, ТАБОРАХ, ПСИХІЯТРИЧНИХ ЛІКАРНЯХ І НА ЗАСЛАННІ В СССР

Ню Йорк. — З достовірних джерел тут одержано частинний список політичних в'язнів у тюрмах, концтаборах, психіятричних лікарнях та на засланні, в тому 8 українок ,які тепер находяться в таборі ч. 3 суворого режиму у Мордовії, та 131 українців з різних тюрем і таборів. В одержаних списках є ще також прізвища політичних в'язнів жидів ,німців, литовців і росіян. На одержаних списках українцям щодо числа дорівнюють литовці. Список був оригінально зладжений російською мовою.

Місця, де держать політичних в'язнів, позначені числами або буквами. Табори чч. 35 і 36 — у Пермській області, чч. 3, 17а, 19 — суворого режиму у Мордовії, ч. 1 — особливий у Мордовії, „В" — Владимірська тюрма, „О" — Орьол, „Д" — Дніпропетровське. „Зас." — на засланні. Статті за Карним кодексом РСФСР.

Жіночий відділ зони табору ч. 3 у Мордовії (режим — суворий)

Прізвище і ім'я	Рік народження	Рік засуду	Стаття	Речинець	Місце
Гусак, Дарія Юріївна	1924	1950	58-1	25	(ОУН)
Сеник, Ірина Михайлівна	1925	1972	70	6+3	
Пальчак, Марія Іванівна	1922	1960	64	15	(ОУН)
Строкатова, Ніна Антонівна	1925	1971	70	4	
Шабатура, Степанія Михайлівна	1937	1972	70	5+2	
Калинець, Ірина Онуфріївна	1940	1972	70	6+3	
Світлична, Надія Олексіївна	1936	1972	70	4	
Силовончик, Галина Володимирівна	1937	1969	64	13+5	

Список політичних в'язнів-українців

Антонюк, Зиновій	1933	1972	70	7+3	35
Бабич, Сергій		1963	70-2	10+6	19
Бабишевич, Григорій	1930	1950	58-1	25	36
Балан, Іван		1970	70		
Басараб, Дмитро			64		19
Вахталовський, Роман Данилович, свящ.	1894	1969	70	3+3	зас.
Безуглий, Іван			58-1	25	35
Бернічук, Аполоній	1944	1970	64	12	36
Божар, Віра Йовна	1924	1963	70	7+5	зас.
Бондар, Микола Васильович	1939	1970	70	7	35
Василик Володимир		1968	70	7+5	3
Вендиш, Михайло	1947		64	15	19
Верхоляк, Дмитро Кузьмич	1928	1955	58-1	25	35
Водишок, О. В.		1961	58-1	15	
Воробей, Г. Н.					35
Гощюк, Володимир Ільїч					35
Гель, Іван	1938	1972	70-2	5+5	1
Георгієнко, Василь		1972			
Герчак, Георгій Андієвич		1952	58-1	25	36
Глива, Володимир		1951	58-1	25	36
Гнот, Володимир		1962	64-70	15	
Гогусь, Богдан		1961	64-70	15	36
Горбаль		1970	70		35
Гринь Микола			70	6	36
Гриньків					36
Губка, Іван Миколаєвич	1930	1967	64-70	6+5	зас.
Гурний, Роман	1939	1961	64-70	15	
Гуцало, Юрій	1930		58-1	25	36
Давиденко			70		35
Демчишин		1969	64	15	
Демчук, Григорій	1930	1958	58-1	25	
Дроп		1962	64-70	15	
Дяк, Михайло Дмитрович	1935	1967	64-70	12+5	35
Жовтоболовський, Василь			58-1	20	1
Заборовський, Роман		1951	58-1	25	17а
Захарченко			70		35
Здоровець, Борис	1930	1973	142, 191-1 227	3	Харківська об.
Здоровий, Анатолій Кузьмич	1939	1972	70	7	36
Іванів (свідок Єгови)			70		36
Ільчук, Іван	1924	1949	58-1	25	17а
Йовчик, Мирослав		1961	64-70	15	
Калинець, Ігор		1972	70	6+3	35
Кампов, Павло Федорович		1970	70	6+3	36
Кандиба, Іван Олексієвич	1930	1961	64-70	15	35
Караванський, Святослав Йосипович	1920	1944 1965 1970	58-1,70	25+5	1
Квецько, Дмитро Миколаєвич	1935	1967	64-70	15+5	17а
Кіфяк, Семен Ананієвич	1941	1971	70	5	36
Климкович, Йосип		1949	58-1	25	
Климчак, Павло		1961	64-70	15	
Клим'юк (свідок Єгови)			70		36
Коваленко, Микола Єрмилович	1919	1972	70	5	35
Кончаківський, Микола					1
Копцюх			64	12	36
Коробан, Андрій	1930	1969	70	6	
Коц, Микола Георгієвич	1931	1967	70	7+5	36

(Закінчення на стор. 5-ій)

ЄВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Самвидавна література

Значна кількість матеріялів, які поширюються в Україні і СССР самвидавним порядком, продістається також різними шляхами за кордон і передруковується у різних газетах, журналах, а то й окремими виданнями. Це має своє значення, бо уможливлює громадськості країн західнього світу зарієнтуватися у справжніх настроях у Совєтському Союзі та побачити у кращому світлі совєтську політику, її цілі, пляни і методи.

Самвидавні матеріяли за кордоном виконують крім того ще іншу, і можливо набагато важливішу функцію. Ідеться тут про використання існуючих на Заході засобів масової інформації, з допомогою яких можна максимально поширити на території СССР не тільки дані про такі і інші самвидавні матеріяли, але навіть їх в цілому подати до відома широким колам радіослухачів в СССР. Це має засадниче значення хоча б тому тільки, що можливості поширення самвидавних матеріялів в СССР відносно обмежені. Окремі статті і більші твори поширюються шляхом переписування на друкарських машинках. Про будь який друк не приходиться навіть говорити. Очевидно, в гру не входять також і такі засоби масової інформації, як публікована в СССР преса, радіо, телебачення. Для самвидавних авторів все це закрите.

З другого боку, самим авторам самвидавних видань залежить на тому, щоб їхні твори, а разом з ними їхні ідеї, дійшли до найбільшого числа совєтських громадян, щоб в цей спосіб мобілізувати публічну опінію і ефективний опір протинародній системі. В такому контексті важливою є допомога засобів масової інформації на Заході.

Маючи все це на увазі і враховуючи також навіть інтенції самвидавних авторів, які із загрозою для себе поширюють свої матеріяли, треба було б надіятися, що у кожному випадку, коли якийсь самвидавний матеріял знайдеться за кордоном, він буде негайно не тільки поширений на Заході, але також доведений до відома з допомогою радіопередач, спрямованих до СССР, совєтських громадян. На жаль, трапляються випадки, що окремі особи чи групи, які мають у своєму розпорядженні такий матеріял, затримують його в себе і зволікають з його поширенням, часто з цієї причини, що в них немає для цього достатніх засобів. Знову ж, заки в них така змога буде, минають місяці і матеріял не виходить поза засяг бюра якоїсь особи чи групи. Ще гірше це, що такий матеріял не передається відразу для використання у радіопередачах до СССР, хоч на нього там ждуть і бажанням авторів матеріялу було, щоб цей матеріял був поширений а не засекречений на базі до того нібито „авторських прав". Треба надіятися, що на майбутнє ця справа буде врегульована і буде покінчено з каригідним притримуванням у засекреченні самвидавних матеріялів, що наспіли за кордон, а які тільки дуже примітивними і кустарними засобами поширюються на нашій землі. Вважаємо, що на цьому в ніякому випадку нікому ніякого „бизнесу" робити не вільно.

Громада зі серцем

Закроєна на найширшу скалю акція в обороні Валентина Мороза, Леоніда Плюща та сотень інших переслідуваних, ув'язнених і тортурованих українців у Совєтському Союзі, виявила недвозначно, що українські громади в ЗСА, Канаді та інших вільних країнах таки справді радіють радощами, яких немає, і сумують смутками — від яких не переводиться — свого народу на рідній землі. Заініційована початково нашими центральними установами — Світовим Конгресом Вільних Українців, Українським Конгресовим Комітетом Америки, Комітетом Українців Канади та іншими, зокрема студентськими централями, ця акція оборони набрала спонтанного характеру та охопила найширші прошарки наших громад. Крім багатьох центральних і місцевих установ та організацій, в цю акцію включилися сотні і тисячі осіб, які тихо і без розголосу найбільш наполегливою і направду відданою акцією подбали про висилку дослівно десяток тисяч листів і телеграм до державних мужів і законодавців світу, прохаючи їхньої інтервенції на ратунок Мороза, Плюща та інших.

Акція продовжується і без уваги на те, які кінцеві наслідки вона матиме, вона вже сама по собі є могутнім зрушенням і подвигом нашої громади, таки справді громади зі серцем. Велика жертва Мороза, Плюща та інших українських жертв нелюдського окупаційного режиму не буде даремна. Пересторога Мороза для режимників, що їхні беззаконня обернуться бумерангом проти них самих, вже сьогодні здійснюється.

В. Гірчак

У ЧОМУ НАМ НЕ МОЖНА НАСЛІДУВАТИ ЖИДІВ

Подібність становища українських еміґрантів до становища жидівського народу, який, живши на протязі багатьох століть у чужих державах, не забував про свою давню батьківщину, та її символ Єрусалим, мимохіть підказувала давніше, та й тепер підказує, думку, що й нам, українцям, треба так пам'ятати про свою батьківщину Україну. Поет О. Олесь ще 1919 року, опинившись на чужині, в одній своїй поезії писав:

Народе-страднику,
навчи і нас в вигнанні
Любити свій Єрусалим,
Навчи в солодкому
стражданні
Пройняти серце ним.

На цьому, здавалося, і мало б обмежитися наше „сусутництво" з жидами. Адже з них і в нас були і є цілком різні історичні передумови. Якщо жидам треба було спочатку завойовувати оту свою батьківщину, а потім зібрати в ній, попереселяти до неї своїх розпорошених по всьому світі людей, то в нас було й є на меті зберегти наш нарід на нашій споконвічній землі, не допустити до його розпорошення. Це, як бачимо, діяметрально протилежні завдання. А тим часом, що ми чуємо тепер з уст наших видатних на еміґрації діячів та читаємо в нашій пресі? Коли жиди таки створили свою державу Ізраїль та почали домагатися права для жидів у т. зв. СРСР на виїзд до Ізраїлю, наші діячі й преса почали й собі вимагати права для наших людей на еміґрацію з тієї в'язниці народів, допомагаючи цим Брежнєву в його здійснюванні заповіту Сталіна „очистити" Україну від українців та поселити там росіян. От коли Москва вирішила оподаткувати жидів - еміґрантів, а жидівські організації в Америці проголосили, що вони даватимуть гроші на викуп цих своїх людей, КУК також звернувся до „радянського" посольства в Оттаві з пропозицією, що він дасть 20 (чи тридцять) тисяч долярів на викуп двох українців, що подали прохання про виїзд із Києва до Канади. Тепер наша преса майже в один голос радіє з приводу того, що борець за людські права академік Сахаров не забув згадати серед тих народів, які хочуть вибиратися з комуністичного „раю", і наших людей, українців.

На безглуздя такого наслідування жидів чи не вперше, либонь, звернув увагу наш відомий публіцист Д. Квітка - Квітковський. В одній із своїх статтей, надрукованій, здається, в газ. „Новий шлях". (Я, на жаль, не передбачивши, що й мені доведеться писати на цю тему, не зберіг цієї статті), він, відгукнувшись на один виступ у Вашинґтоні з такою вимогою Л. Добрянського, написав так, як і я оце тепер пишу; мовляв, нам треба боротися за збереження нашого народу на нашій батьківщині Україні, а не вимагати його еміґрації.

Але тут треба зробити дуже важливе застереження до цієї останньої думки. Я не спускаю з уваги того, що в тій державі-в'язниці є наші люди, яких треба визволяти. Це ті переслідувані наші діячі, науковці й письменники, яким там просто не можна жити, яких запроторено в табори та в'язниці, чи хоч вилучено з українського національного життя, позбавлено можливости творити, писати.

Я не називаю прізвищ, бо ми всі їх знаємо, як нам відомо й те, що кількісно їх не так багато, хай буде сто, хай буде тисяча чи й більше, але їхній виїзд з України не позначиться на популяційній проблемі українства в Україні, а вони у вільному світі зроблять для визволення нашого народу те, чого там, на батьківщині, не можуть робити. Боротьба за цих наших людей, за їхнє „право на еміґрацію" тим потрібніша, що Москва, випускаючи жидів та росіян за кордон, і досі жадного такого українця не випустила. Вона випустила, наприклад, О. Солженіцина, який безмірно більше їй, як тоталітарно - рабській державі нашкодив, учинивши над нею більший, ніж нюрнберзький суд, а нашого В. Мороза, що написав чотири есеї, в яких поліційні „експерти" виявили натяки на „антирадянщину" та український „націоналізм", катує з нелюдською жорстокістю і не випускає навіть з в'язниці. Отже, В. Мороза треба рятувати!

Але тим людям, що хочуть еміґрувати тільки ради американських „ласощів нещасних", авт та інших матеріяльних достатків, людям - обивателям не тільки не слід у цьому допомагати, а ще й треба уважати їх за національних дезертирів. Їх можна рівняти з тими молодими американцями, які повтікали до Канади, щоб не бути мобілізованими до війська та не виконати своєї повинности супроти своєї батьківщини. (До речі сказавши, ми, недавні еміґранти до ЗСА, з досвіду знаємо, що американські „ласощі нещасні", про які ті люди можуть мріяти, не так уже й чекають на них, бо ми їм не можемо допомогти так, як допомагають жиди своїм еміґрантам, і вони можуть опинитися в такому становищі, в якому опинився недавно один американець - репатріянт, за фахом

(Закінчення на стор. 6-ій.)

Іван Смолій

ЗАБУТИЙ ПРІОРИТЕТ

(Про долю нашої еміґраційної літератури)

I

Вибирати пріоритети, тобто справи більшої ваги, відсуваючи на другий плян справи меншої ваги, доводиться щоднини. Вибирати і рішати треба, що негайне, що треба зробити вже сьогодні, бо завтра буде пізно, вибирати те, що фундаментальне, без чого будівля не стоятиме. Нема сумніву, що саме в тому виборі пріоритетів, у негайній, розумній і влучній відповіді на дане питання, криється таємниця успіхів або невдача одиниць, громади чи всього народу.

Дивлячись із перспективи чвертьстоліття на діяльність нашої еміґраційної громади, не можна сказати, що її пріоритети стояли в такому порядку, як у тій народній приказці: „Аби батіг, а кінь буде", але все ж, здається, вибір пріоритетів не був дуже продуманий, радше випадковий, — від справи до справи.

Зі свідомістю трагедій і невдач у Другій світовій війні та в обличчі повного розгрому громадського, політичного та культурного життя на рідних землях, наша еміґраційна громада кинулася в перші роки відновляти і розбудовувати подібні організації, товариства і установи саме на еміґрації. Атмосфера „холодної війни" сприяла пробудженню нових надій, сподівань, а навіть плянів, що перенесли акцент на політичну діяльність, яка звелася згодом до затяжної міжпартійної боротьби.

Коли стали рідшати ряди однодумців і притих гомін дискусій у партійних домівках, перенесено увагу на інший пріоритет — на шкільництво і молодечі організації. Прогресуючи по тій лінії з своїми дітьми, батьки піднесли вкінці клич третього пріоритету, що про нього довго і безуспішно пригадувала громаді горстка наших вчених, — клич розбудови наших наукових установ і інститутів, нашої науки, бо саме тут, а не в політичних організаціях, можна найуспішніше звести бій в обороні української правди.

Що серед цієї чвертьсторічної блуканини в пошукуванні різних пріоритетів наша громада не натрапила ще й досі на повністю забутий нею пріоритет розвитку вільної української літератури на еміґрації, — стає справді дивно. Адже наша література була на протязі десятиліть єдиним порятунком для бездержавного народу, адже саме там зберігалися національна свідомість і національна пам'ять, там виковувалися нові ідеали, нові типи української людини, звідти било життєдайне джерело національного оновлення, адже, вкінці, Слово поставив на сторожі біля нас наш Геній.

Ще більше дивує факт підрядного трактування нашою громадою української літератури, коли пригадати, що ота громада живе врешті не політичними програмами, а живе і дихає завдяки українській літературі, — поетам, прозаїкам, есеїстам і літературним критикам, — цитуючи з запалом на кожному кроці, на зборах, академіях і в пресі та комунікатах Василя Симоненка, Валентина Мороза, Ліну Костенко, Євгена Сверстюка, Ігоря Калинця і десятки з великої плеяди шестидесятників і семидесятників.

Чому тоді така неувага до творців пера тут, чому така тиша про еміґраційну літературу? Її якби не було. Тільки такі індивідуальності, як Іван Багряний, що був крім того і лідером партії, мав ще сякий-такий голос, поки і він не задихнувся у задушливій атмосфері. А в основі, наші центральні організації в більшості без репрезентації літераторів, без них пройшли в минулому багатолюдні всееміґраційні маніфестації і здвиги, і за президіяльними столами побачите всіх, крім робітників пера. Без них проходить теж обговорення різних культурних проєктів.

Якщо хтось скаже на те, що не було на еміґрації між літераторами величин з літературним і громадськом стажем, нехай погляне на оті імена, що вже сьогодні обведені чорними лініями: Юрій Клен, Євген Маланюк, Тодось Осьмачка, Іван Багряний, Фотій Мелешко, Олекса Стефанович, Оксана Лятуринська, Михайло Орест, Василь Гайдарівський Зенон Тарнавський, Федір Одрач, Михайло Ситник.

Кожний з них — величина, якими може пишатися Україна. Відійшли вони в тиші і мовчанці, хто, як Юрій Клен, згаснувши рано, бо громада не подала людині шматка хліба і теплої одежі, зайнята будовою „таборових імперій" і боями між собою на подобу „бою русских з кабардинцями"; хто, вистоюючи в передсінках партійних домівок; хто, як Фотій Мелешко, дженіторoм у підвалах, серед кітлів бруклинських нетрів; хто, як Олекса Стефанович, висушуючи свої легені і мозок в отруйних випарах металюргійного заводу; хто як Оксана Лятуринська в мовчанці і відлюдді, щоб не викладати своєї коштовної княжої емалі поряд з паперовими позлітками, а хто, як М. Ситник і В. Гайдарівський, трагічно, не видержавши життєвих ударів.

Останні могікани з великого ісходу, з того часу, коли Мистецький український рух — МУР кинув аґресивне гасло про „велику літературу", живуть серед нашої громади як примари минулого, як щось випадкове й непотрібне нікому, хто в темній кліті нюйоркського „давнтавну" чи „аптавну"; хто на периферіях уваги Торонта; хто, як Симеон Стовпник, у дерев'яній вежі на „Верховині", а хто вже, шукаючи забуття, в клюбі „Лиса Микити", і тільки щасливці з-між них можуть радіти золотою осінню свого творчого життя.

II

Оті слова про долю нашої еміґраційної літератури викличуть, мабуть, заперечення, але правда одна: пройшовши різні фази пріоритетів, наша громада іcповідує тепер багато пріоритетиків, кожний для себе. Література, письменники мають тут з погляду різних політичних груп наскрізь утилітарну функцію реалізування отих пріоритетиків. Не треба називати ні імен ні угрупувань, бо кожному видно навіть з побіжної обсервації і читання групової преси та публікацій, що з великої кількости славних імен нашої літератури, кожна група взяла собі „своїх" поетів, „своїх" письменників і зробила з них своєрідний партійний іконостас так, що, глянувши на отой іконостас, кожний догадається зразу, якого це „обряду", як тут

(Продовження на стор. 5-ій)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РОСІЙСЬКІ ФАЛЬШИВКИ НА УКРАЇНСЬКИХ ПЛАТІВКАХ

Хочу тут звернути увагу на одну аномалію, яка через незнання, а може й під зумисним чужим впливом щораз більше закорінюється у нашій найновішій „модернізованій" популярній музиці. Слухаючи деяких нових платівок та естрадних виступів наших молодих музично - вокальних ансамблів чи поодиноких виконавців, радіємо, що вони достосовують нашу народну пісню чи наші популярні романси до більше сприємливого для молоді стилю сучасної легкої музики, але одночасно з дива не можемо вийти і не знаємо, чому маємо приписати щораз частіші випадки підшивання під українську пісню російських мелодій і навіть напівросійських текстів. Ось кілька прикладів:

Виконувана неперeсічним у своєму жанрі музичним ансамблем І. Біскуп і названа на платівці „популярною пластовою" піснею, пісня „Ґарі, ґарі" не тільки має ці два російські слова на початку кожного повторюваного рефрену, але і її мелодія є мелодією російської пісні а текст є нескладним її перекладом та ще до того, співаним не з українською, а з російською артикуляцією звуків.

Симпатичне дівоче тріо „Калина" на своїй платівці „А на весні", як теж у своїх естардних виступах, виконує два романси „А на весні" і „Циганочко — морганочко", які є типовими, живцем взятими російськими романсами з-перед першої світової війни.

Романс „А на весні" це підробка під мелодію російського романсу на слова чи не Лермонтова „В начной тіше с ґітарой под палою...", а другий це однойменний російський романс з примітивно перекладеним його текстом, де у російському оригіналі стрічка „циганочка мая" правильно римується з „чи любіш ти меня", а в українській підробці „циганочко моя" римується з „чи любиш ти мене", а хлопець любить дівчину „як Донський козак"!

Ще більш незрозуміла фальшивка вдаряє нас у платівці „Рушничок", це добрий і цікавий чоловічий музично - вокальний ансамбль тієї самої назви виконує відому козацьку пісню „Розпрягайте, хлопці, коні". Ансамбль „Рушничок" виконує цю, одну з найкращих українських народних пісень, не на всім відому українську оригінальну мелодію, а на мелодію російської красноармійської маршової пісні з часів большевицького наступу на армію адмірала Колчака, якої перша стрічка звучала:

„По далінам і по взґор'ям
Ідьот дивізія вперьод,
Чтоби с боя взять Прімор'є
Белой армі аплот".

Не обвинувачую ансамбль „Рушничок", що ця фальшивка, це його власна вигадка. Під час німецької окупації українська поліція, у Львові перша, не відомо, за чиїм підшептом чи провокацією, пописувалася цією козацькою піснею на російську мелодію, маршуючи по вулицях Львова. Але, чи ж би ніхто з ансамблю „Рушничок" не знав оригінальної мелодії „Розпрягайте, хлопці, коні", щоб виконувати цю пісню в її оригінальній красі? А що ми сказали б, якби так москалі чи який інший нарід підшив під українську мелодію цієї пісні свої слова і співав її як свою народну пісню?

Подібних прикладів можна б навести немало також із естрадних виступів наших виконавців з їхніми „бубличками", „Карапетами" і „Зельоними крокодилами". Можна побоюватися, що через таке музичне невігластво або молодечу наївність ми незабаром зустрінемося на якійсь платівці чи на концерті з текстом якоїсь української народної пісні, переставленим на мелодію „Волга, Волга, мать радная", або навіть із словами до тієї мелодії, „патріотично" перелицьованими на щось в роді „Дніпре, Дніпре, батьку рідний"... Чи не була б це наша культурна компромітація?

Культурний світ уже давно законно встановив право власности мистецьких творів за їх авторами чи творцями. Таке право власности на свою народну культуру і її твори мають також поодинокі народи, і порушування цієї власности треба вважати за звичайну крадіжку чужої власности, а одночасно за занечищування власної народної культури. Ці наші заваги пишемо в добрій вірі, що цим спонукаємо наших молодих композиторів, диригентів та виконавців глибше студіювати скарби української музичної культури і пильніше приглядатися до пісенної спадщини, яку вони хочуть використати у своїй творчості. Всякі чужі теми, мелодії і запозичення в текстах треба лояльно зазначувати у т.зв. легенді твору.

В. С. Левицький
Торонто.

Василь Терпіаковець

„МОЛОДА ДУМКА" РОСТЕ

Ню Иорк. — У понеділок, 18-го листопада, майже точно 25 років після заснування хору „Думка", тут в ресторані Українського Народного Дому в Ню Йорку відбулася пресова конференція, на якій провід „Молодої Думки" повідомив про пляни відкрити нові філії цього дитячого хору, в довколишніх місцях, а згодом може і в цілій Америці. На цій конференції представники 18-ох газет і журналів та присутні гості мали також нагоду запізнатися з новим головним диригентом „Молодої Думки" Семеном Комірним, який, між іншим, також перебрав диригентуру над відновленим чоловічим хором „Думка".

Згідно з інформаціями, поданими головним опікуном-адміністратором „Молодої Думки" Богданом Бідяком, крім основного відділу „Молодої Думки" в Мангаттені та створеної два роки тому філії в Асторії, Н.И., вже заініційовано філії в Йонкерсі, Н.И., Гемпстеді, Н.И., Пассейку, Н.Дж. та в Нюарку, Н.Дж. У деяких філіях вже розпочалася праця, а інші, ще є в стадії підготови. Сітка філій „Молодої Думки" вже охоплює коло 120 наших дітей, а коли почнуть нормальну працю всі вже створені філії, то це число може зрости до близько 200 хлопців і дівчат у віці від 7 до 14 років життя.

Як повідомив головний адміністратор Бідяк, всі філії будуть вивчати однаковий репертуар, але бувши автономними, вони зможуть з цим репертуаром виступати самостійно в своїх місцевостях, або лучитися з близьковіддаленими філіями на спільні концерти, на яких будуть дириґувати їхні власні дириґенти. На великих річних концертах і фестивалях всі філії творитимуть один хор під керівництвом головного дириґента „Молодої Думки". Передбачається, що в недалекому майбутньому створяться додаткові філії, крім вже оформлених 6-ох.

Адміністратор Бідяк накреслив мету створення нових філій приблизно так: Поперше, вже в ранньому віці в дітей плекатимемо любов до української пісні й мови. Подруге, підготовлятимемо кадри молодих професійних дириґентів, бо молоді люди, які студіюють музику, матимуть змогу набути з дитячими хорами потрібного досвіду, щоб згодом стати дириґентами й акомпаньяторами дорослих хорів. Потретє, створення такої сітки філій „Молодої Думки" не тільки дасть дітям почуття приналежности до великої та заслуженої організації, але також заохотить їх в майбутньому вступати в дорослі хори, таким чином запевняючи дальше існування таких хорів як „Думка" та інші. Почетверте, створення такої сітки дитячих хорів може дуже допомогти в наших стараннях на дальшу мету зберегти нашу ідентичність тут в ЗСА.

Головний адміністратор Бідяк зазначив, що провід „Молодої Думки" здає собі справу, що напевно будуть різні проблеми, наприклад фінансові, як також трудноші із підшуканням приміщень, в яких могли б відбуватися проби. Тому він звертався до представників преси, щоб у своїх репортажах закликали адміністраторів Народних Домів, парафіяльних шкіл, домівок молодечих організацій, щоб допомогли філіям „Молодої Думки" та дозволили їм відбувати проби в їхніх приміщеннях. З допомогою громадянства, відновлена в 1971-му році „Молода Думка", якою до літа ц.р дириґувала п-і Яра Кекіш, продовжуватиме свій розвиток і сповнятиме завдання наших хорів тут в країнах нового поселення, а саме плекатиме та поширюватиме українське хорове мистецтво, українську музичну культуру, а також розриватиме між своїми членами товариське співжиття та продовжуватиме національні традиції, сказав Богдан Бідяк.

Опісля він подав короткі інформації про Семена Комірного, нового головного дириґента „Молодої Думки", а заразом дириґента чоловічого хору „Думки". Семен Комірний народився в Ясіню на Закарпатті 26 років тому. В Ужгороді закінчив Музичне вчилище з дипломом вчителя дириґентури, теорії музики та співу. В Україні дириґував різними хорами, в тому хором викладачів Ужгородського університету, а також 2 роки дириґував дитячим хором. Прибув до Ню Йорку півтора року тому. Працює по фаху, а крім того належить до театрально-балетної групи при „Інтернешинал Гавс", де затруднений як баяніст і соліст.

Відтак промовляв сам дириґент Семен Комірний. Він сказав, що був дуже здивований самим фактом існування укаїнського дитячого хору тут в Америці, члени якого співають з такою охотою і так добре володіють українською мовою. „Це зміна, яка прийде після нас", сказав він, додаючи, що ці діти колись вчитимуть своїх дітей української пісні. Молодий але досвідчений дириґент повідомив, що в репертуар „Молодої Думки", як також чоловічого хору, плянує включати не тільки українські народні пісні та твори наших клясиків, а також твори сучасних українських композиторів. Щодо чоловічого хору, то дириґент Комірний вважає, що він на дуже високому рівні, але відчувається великий брак басів і баритонів. Тому звертався до активних членів хору „притягати назад" членів, які з різних причин відійшли від активної праці, та вербувати нових. Він повідомив, що проби чоловічого хору відбуватимуться кожної п'ятниці від 9:30 до 10:15 вечора, після закінчення проби мішаного хору. Щодо проб філій „Молодої Думки", то точні інформації будуть подані в оголошеннях в українській пресі. За додатковими інформаціями можна писати до головного адміністратора Богдана Бідяка на адресу 44-20 28 Avenue Long Island City, N.Y. 11103, або телефонувати на число (212) 278-8625.

Дириґент Комірний закінчив своє коротке слово тостом за майбутність „Молодої" та „Старої Думки", а присутні відспівали „Многоліттєвіє".

Опісля, дириґент Комірний, адміністратор Бідяк і голова хору „Думка" інж. Богдан Рак відповідали на запити присутніх, наприклад, про можливі фінансові проблеми, проблеми зв'язку між філіями „Молодої Думки" тощо.

На цій пресовій конференції з короткими промовами виступали також: інж. Аполінарій Осадца від Відділу для Справ Культури при Світовому Конґресі Вільних Українців, голова Комітету Об'єднаних Українсько-Американських Організацій — Метрополітального Відділу УККА адв. Роман Гуглевич, голова хору „Думка" інж. Богдан Рак і адміністратор Українського Народного Дому в Ню Йорку адв. О. Германюк. Вони вітали почин проводу „Молодої Думки" щодо створ. нових філій та обіцяли свою підтримку. Інж. Осадца сказав, що без „Молодої Думки" не буде „Старої Думки" та заявив, що ми можемо зберегти свою ідентичність в країнах нового поселення тільки плеканням нашої культури, складовою частиною якої є хорове мистецтво. Адв. Гуглевич сказав, що радіє з приводу „відродження" чоловічого хору та в імені Об'єднаного Комітету обіцяв всім відділам „Думки", включно з недавностворeною Школою бандуристів, не тільки моральну, а також матеріяльну допомогу. Адв. Германюк заявив, що поки він є адміністратором Українського Народного Дому, доти жаден відділ „Думки" не мусить журитися щодо приміщення на проби.

Пресову конференцію закрив голова „Думки" інж. Рак, дякуючи всім присутнім за їхню участь та нагадав про найближчі виступи та імпрези „Думки", а саме про виступ мішаного хору на концерті в честь Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, який відбудеться 15-го грудня ц. р., про традиційний Новорічний Баль „Думки" 11-го січня наступного року, про виступ Школи бандуристів у Рокефеллер Сентер під час засвічення велетенської ялинки, а також про виступ мішаного хору, і, можливо, чоловічого та „Молодої Думки" на Шевченківськім святі в березні.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО МИНУЛЕ — ДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНЄ!

ПРОТОКОЛ

28-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в Marriott Motor Hotel, Philadelphia, Pa. в тижні від понеділка, 20-го травня 1974 року.

(15)

(Шоста сесія — продовження)

ПЕРШЕ ГОЛОСУВАННЯ

Отець Богдан Смик — голова Виборчої Комісії представляє всіх членів Комісії та пояснює техніку роздачі, виповнення та відання виборчих карток.

Наступає переведення передвиборів (правиборів).

Для справности Виборча Комісія видавала делеґатам картки до голосування так, що поділено списки делеґатів на чотири групи. Делеґати відбирали собі картки для голосування, а члени Комісії закреслювали при кожнім прізвищі видання картки. По виповненні бальотів делеґати вкладали їх до приготовленої скриньки, що була під наглядом Виборчої Комісії.

Предсідник закрив сесію та проголосив, що після полудня сесії не буде, а будуть прогулянки автобусами до нового дому УНСоюзу до Джерзі Сити та по Філядельфії. Наступна сесія відбудеться в четвер рано.

СЬОМА СЕСІЯ

Четвер 23 травня 1974 р. ранком.

Черговy сесію Конвенції УНСоюзу відкрив предсідник Президії д-р Іван Флис та попросив секретарів відчитати протоколи з нарад попереднього дня.

Секретарі Конвенції відчитали протоколи українською і англійською мовами.

Михайло Хомин (32): Вносить, що відчитані протоколи прийняти. Внесок підтримують Відділи.

Предсідник заряджує, щоб Фінансова Комісія була одноголосно. Предсідник повідомив Конвенцію про програму нарад нинішнього дня:

а) закінчення нарад про зміну статуту,
б) відповіді урядників на запитання делеґатів,
в) дискусія над звітами,
г) вислід правиборів.

Уляна Дячук — головний касир УНСоюзу просить Фінансову Комісію, щоб негайно відбула засідання та приготовилась до звіту перед Конвенцією, тому що треба подати до банку рахунок видатків, зокрема коштів дороги й дієт делеґатів, бо банк мусить приготовити гроші до виплати.

Предсідник перевів голосування і протокол прийнято готова до звіту на год. 1.30 по полудні.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Предсідник заряджує відчитування змін статуту пропонованих Статутовою Комісією, що відбувається в той спосіб, що Іван Ващук відчитує українською, а Геновефа Жеребник англійською мовами.

§ 40 Відчитано в той спосіб, що зогляду на ухвалу параграфу § 25 Комісія викреслила в послідним уступі перед титулом „касир" титул „заступник головного предсідника", так що для касира залишається титул . . . головний касир. . .

Предсідник зарядив голосування тому, що ніхто не зголошувався до дискусії. Внесок Статутової Комісії піддержали Відділи, а у висліді голосування предсідник ствердив, що внесок прийнято одноголосно.

§ 41 Відчитано в спосіб, як і попередній параграф. Статутова Комісія з огляду на ухвалений § 25 пропустила (викреслила) в проєкті титул заступник головного предсідника для організатора, так, що залишився тільки титул головний організатор (послідний уступ, перше речення, як теж у наголовку — належить викреслити цей титул). Дискусії не було. Піддержаний Відділами внесок Статутової Комісії прийнято одноголосно. Внесок Статутової Комісії піддержали Відд. 257,238 і 233-ий.

§ 42. Відчитано на зарядження предсідника, як і попередні параграфи. Геврик Іван — голова Контрольної Комісії зголошує поправку-додаток до цього параграфу, а саме: „голова Контрольної Комісії, або делеґований ним член Контрольної Комісії має право бути на всіх засіданнях Екзекутиви без права голосу".

Інж. Степан Куропась (423). Висказує здивування, чому Контрольна Комісія вставляє таке доповнення. Він за 25 літ своєї праці в УНСоюзі на посту головного контролера такого не стрічав, щоб член Контрольної Комісії не міг бути на засіданні Екзекутиви. Звичайно член Контрольної Комісії, якщо хотів, або, якщо був в часі засідання Екзекутиви, то заходив до залі нарад і прислухався нарадам та й ніхто тому не противився, напаки його там вітали, коли появлявся на такому засіданні.

Голова Статутової Комісії Іван Ващук заявив, що Комісія хоче мати нараду, чи прийняти це доповнення.

Предсідник заряджує, що дискусія й прийняття того § 42 відбудеться після узгіднення тексту Статутовою Комісією та відповідного її рішення, чи вона прийме, чи відкине цей додаток.

§ 43 Відчитано в такий спосіб, як і попередні параграфи. Відділ 330-ий пропонує прийняти, як § був читаний, піддержує Відділ 257-ий. Предсідник заряджує голосування й стверджує, що § 43 прийнято так як був читаний більшістю 2/3 голосів, лиш один голос був проти.

§43 а. Відчитано як і попередні. В дискусії брали участь:

Інж. Августин Рудик (257): Звертає увагу на незгідність текстів проєкту між українською, а англійською мовами, щоб це виправити.

Мґр Евген Мастикаш (432): Пропонує, щоб в українському тексті змінити слово „затвердити" на слово „потвердити", бо це мовно більш правильно.

Іван Лаба (177): Запитує, чи почесні члени дістають дієту за засідання?

Андронік Копистянський (327): Запитує, що станеться, коли листа почесних членів є повна (50% у відношенні до числа головних урядників)! а є бажання номінувати нових?

На домагання більшости делеґатів предсідник закрив дискусію. Переведено голосування, у висліді якого предсідник ствердив, що § 43 а. прийнято великою більшістю голосів, бо лише двох здержалося від голосування.

§ 46 Відчитано в прийнятий спосіб, як і попередні параграфи з тим, що Статутова Комісія з огляду на § 25 пропустила всі додатки заступник головного предсідника при головному секретареві, касирові та організаторові.

Інж. Андрій Забродський (153): Зауважує, що додаток до § 42, який зголосив Іван Геврик повинен бути доданий і до цього параграфу.

Предсідник д-р Іван Флис вияснює, що автоматично це буде зроблено, якщо Конвенція ухвалить згаданий додаток до § 42.

Отець Омелян Мицик (388): Пропонує закрити дискусію, піддержує 33-ий Відділ. Це внесення на закриття дискусії прийнято одноголосно. Предсідник заряджує голосування над внеском Статутової Комісії § 46, так як було відчитано. У висліді голосування стверджує, що два голоси здержалося, супроти того § 46 прийнято вимаганою більшістю голосів.

§ 47 і § 53 — Відчитано разом тому, що тематично вони подібні.

Іван Паньків (495): Вносить додаток, що зміна відсотків має відноситися до нових позик, а не до тих, що вже члени мають.

Предсідник признає правильність завваги й каже вписати її до протоколу, щоб так розуміти ті параграфи.

Ярослав Мартинюк (330): Вносить, щоб не підвищувати відсотків, бо УНСоюз це братська організація.

Відділ 83-ий вносить припинити дискусію, його піддержує Відділ 13-ий. Великою більшістю голосів рішено припинити дискусію.

Предсідник заряджує голосування над прочитаними параграфами 47 і 53 з додатком, що це відноситься до нових позик, як вніс був делеґат 495 Відділу.

Вислід голосування: 6 проти, 2-ох здержалося, всі решта за прийняттям параграфів 47 і 53, як подав предсідник (з додатком 495 Відд.). Предсідник стверджує, що параграфи 47 і 53 прийнято вимаганою більшістю голосів.

§ 110 а. Відчитано в спосіб, як і попередні параграфи. Предсідник відкриває дискусію по прочитанім внеском Статутової Комісії. Проф. Іван Телюк піддержує внесок Статутової Комісії. Андронік Копистянський (327): каже, щоб Головний Уряд визначив географічну територію округи.

Д-р Володимир Сенежак (27): Пропонує, щоб в одній місцевості (напр. Ню Йорк чи Філядельфія) був тільки один Окружний Комітет.

Евстахій Манацький (194): Окружні Комітети повинні помагати Відділам, а не „показувати" влади над ними, а вони це роблять.

Микола Шпитко (489): О. Комітети повинні мати право висилати делеґатів на Конвенцію, беручи під увагу тур надвишку членів, що їх мають Відділи понад потрібну скількість для вибору делеґата.

Омелян Граб (309): Домагається окреслення, що це таке „громадська праця", — що розуміти під тими словами.

Атанас Кобрин (127): Творити Окружні Комітети могли б найменше 3 Відділи. Запитує, чи кожний Відділ мусить належати до місцевої Округи?

Адв. Михайло Пізняк (361): Заявляє, що є проти § 110а і вносить, щоб § 110а в цілості відкинути й припинити дискусію.

Предсідник заряджує голосування над внеском „чи припинити дискусію". Більшістю голосів внесок відкинено й предсідник заряджує продовжувати дискусію.

Отець Омелян Мицик (388): Окружні Комітети потрібні для пожвавлення праці Відділів, але Головний Уряд мусить видати правильник, який нормуватиме працю Округ. Це також поважить громадську дію. Предсідник д-р І. Флис заявив ,що Статутова Комісія годиться доповнити свій внесок, щоб Головний Уряд видав відповідний правильник праці для Окружних Комітетів, та що це буде в статуті.

Михайло Ольшанський (51): Пропонує затвердити внесок, бо Окружні Комітети є допоміжні для Відділів. Вносить, щоб Окружні Комітети одержували одного доляра від кожного приєднаного члена у їх окрузі на покриття коштів своєї діяльности.

Предсідник д-р І. Флис припиняє дискусію, яка буде продовжуватися пізніше, тому, що тепер буде звітувати Виборча Комісія. Ця перерва є оправдана цим, що нові бальоти для голосування треба замовити у друкарні, щоб на час були видрукувані.

СХВАЛЕННЯ ВИСОТИ ДІЄТИ

В міжчасі в пильний справі зголосилася до слова головний касир Уляна Дячук.

Уляна Дячук просить Конвенцію при вислуханні звіту Фінансової Комісії взяти під увагу її інформації, а саме: Дієта делеґатам виплачується з братського Фонду, який на кінець 1973 року виносив 397,000 дол. З цього фонду виплачується крім видатків на Конвенцію також стипендії, пожертви, допомоги — тому можливості є обмежені.

Предсідник покликує до звіту Фінансову Комісію: Інж. Іван Скіра звітує, що Комісія старалася примінити „золоту середину". Вичислює всіх членів Комісії та просить секретарів відчитати рішення Комісії.

Секретарі Фінансової Комісії Петро Дяків та Марія Шпікула відчитують українською та англійською мовами пропозицію Фінансової Комісії, щоб устійнити дієту для конвенційних делеґатів по 75.00 дол. за кожний день Конвенції, доразовуючи до того зворот коштів доїзду на Конвенцію.

Повищу пропозицію піддержують Відділи 441, 32, 37, 94-ий. Адв. Михайло Пізняк (361): заявляє, що зі звітів головних урядовців видно незадовільний фінансовий стан УНСоюзу. Пропозиція 75.00 дол. денно є, мовляв, на це, щоб заощадити те, що втратили. Ціни в тому готелі є високі. Кімната коштує біля 40 дол. денно, тому пропонує висоту дієти 90.00 дол. денно.

Предсідник зазначує, що перший внесок Фінансової Комісії є піддержаний Відділами й він цей внесок піддасть під голосування. Іван Винник, головний контрольор, піддержує внесок Фінансової Комісії, мотивуючи це тим, що він знає фінанси справи УНСоюзу.

Предсідник піддає внесок Фінансової Комісії і у висліді голосування стверджує, що внесок прийнято великою більшістю голосів, лише два голоси було проти внеску. (Супроти того дієта для делеґата є 75.00 дол. денно плюс кошти дороги).

Зараз після того предсідник покликав ред. Зенона Снилика звітувати за Пресову Комісію.

Редактор Зенон Снилик повідомив, що згідно з рішенням Конвенції та нашої традиції, вислано телеграми до:

Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа Сліпого за підписом д-ра Івана Флиса, та до Митрополита Філядельфійського Амброзія, до Митрополита Мстислава, Архиєпископа Михаїла виконуючого обов'язки Митрополита Української Греко-Православної Церкви у Канаді, Митрополита Максима Германюка в Канаді та пастора Олекси Гарбузюка — голови Всеукраїнської Євангельського Баптистського Братства.

Делеґати загальними оплесками одобрили звіт редактора З. Снилика.

ВИСЛІД ПРАВИБОРІВ

Предсідник покликав до звіту Виборчу Комісію.

Отець Богдан Смик — звітує, що Виборча Комісія, якої він є головою, д-р Олександер Соколишин — містоголовою, Володимир Левенець — секретарем української мови, Микола Бобечко — секретарем англійської мови і інші члени, як були обрані Конвенцією, перевела правибори, роздала й зібрала бальоти та їх перечислила. Голосували 444 делеґати.

Кандидатів було:

На предсідника — 9
на заступника предсідника — 14
на директора для Канади — 11
на заступницю головного предсідника — 7 жінок і 8 мужчин
на головного секретаря — 14
на головного касира — 10
на головного організатора — 23
на головних контролерів — 42
на головних радних — 114.

Після того секретарі Виборчої Комісії відчитали кандидатів, що були на „бальотах", та числа одержаних голосів, подаючи прізвища без титулів.

На головного предсідника:

Иосип Лисогір	217
Ярослав Падох	153
Михайло Пізняк	38
Іван Телюк	26
Іван Флис	3
Володимир Сохан	2
Іван М. Кравчишин	1
Петро Гут	1
Росоха	1

На заступника головного предсідника:

Іван Флис	190
Іван Телюк	171
Мирон Куропась	41
Марія Душник	8
Володимир Сохан	5
Ярослав Падох	4
Михайло Пізняк	4
Тарас Шмагала	4
Иосип Лисогір	2
Богдан Футей	2
Роман Крупка	1
Богдан Зорич	1
Степан Гавриш	1
Іван Керницький	1

На головного директора для Канади:

Сенатор Павло Юзик	247
Богдан Зорич	78
Василь Дідюк	51
Гелен Олек	3
Степан Гавриш	3
Марія Душник	3
Микола Андрухів	2
Іван Телюк	2
Володимир Сохан	1
Іван Флис	1
Іван Геврик	1

На заступницю головного предсідника:

Марія Душник	247
Гелен Олек	150
Анна Гарас	8
Марія Шпікула	3
Уляна Дячук	1
Анна Чопик	1
Текля Мороз	1
Володимир Сохан	4
Степан Гавриш	3
Михайло Пізняк	5
Ярослав Падох	1
Іван Флис	1
Василь Оріховський	1

На головного секретаря:

Володимир Сохан	322
Степан Гавриш	34
Ярослав Падох	21
Роман Татарський	6
Уляна Дячук	4
Василь Дідюк	2
Іван Скочиляс	1
Іван Телюк	1
Іван Одежинський	1
Іван Скальчук	1
Іван Пригода	1
Богдан Гнатюк	1
Василь Оріховський	1
Марія Душник	1

На головного касира:

Уляна Дячук	413
Іван Винник	5
Володимир Сохан	4
Роман Татарський	1
Іван Ващук	1
Іван Телюк	1
Михайло Калинич	1
Марія Душник	1
Анна Чопик	1
Михайло Пізняк	1

На головного організатора:

Степан Гавриш	221
Володимир Сохан	81
Роман Татарський	57
Богдан Зорич	14
Ярослав Падох	8
Марія Душник	6
Євген Репета	5
Василь Дідюк	4
Уляна Дячук	3
Гелен Олек	3
Василь Оріховський	2
Іван Геврик	2
Іван Винник	2
Іван Ващук	1
Іван Флис	1
Тарас Шмагала	1
Михайло Пізняк	1

На членів Контрольної Комісії:

Іван Винник	298
Іван Геврик	266
Іван Скальчук	217
Іван Ващук	210
Богдан Гнатюк	208
о. Степан Біляк	128
Михайло Данилюк	119
Петро Гадек	69
Атанас Кобрин	46
Іван Івасюк	29
Крупка Роман	25

Менше, як 25 голосів одержали:
Микола Лаба
Мирон Куропась
Тарас Шпікула
Василь Дідюк
Мирослав Кальба
Анатолій Дорошенко
Іванна Мельник
Михайло Пізняк

На головних радних:

Богдан Футей	245
Анна Гарас	206
Василь Дідюк	195
Тарас Шмагала	177
Мирослав Кальба	169
Анна Чопик	151
Текля Мороз	150
Євген Репета	148
Мирон Куропась	144
Лев Боднар	139
Володимир Запаранюк	140
Андрій Джула	135
Микола Хоманчук	125
Михайло Снігурович	123
Тарас Шпікула	122
Іван Одежинський	121
Анатолій Дорошенко	117
Дмитро Попадинець	108
Євген Іванців	108
Богдан Зорич	105
Василь Оріховський	101
Леонард Луценко	101
Мирон Сірий	100

Менше як 100 голосів одержали:
Іванна Іванчук
Андрій Забродський
Ярослав Гук
Іван Хомко
Андрій Кейбіда
Іван Книгницький
Михайло Ольшанський
Іван Пригода
Карло Кобіто
Микола Лебідь
Августин Рудник

Отець Богдан Смик, після відчитання висліду передвиборів, вияснює, що по закінченню дискусії й ухвал в справі прийняття нового статуту він в імені Виборчої Комісії ще раз забере слово, щоб усталити, хто з кандидатів годиться кандидувати.

Предсідник зарядив 5-хвилинну перерву.

ДИСКУСІЯ НАД ЗВІДОМЛЕННЯМ СТАТУТОВОЇ КОМІСІЇ

Предсідник, по перерві заряджує продовження дискусії над § 110а. Д-р Олександер Соколишин (204): На його думку Окружні Комітети — це громадська сила, зокрема у великих скупченнях українців. Ця сила веде союзову працю, а при тому й суспільно громадську. Ця громадська сила зродила УККА і веде перед в житті української громади.

Ярослав Гук (277): Кожний Відділ повинен думати сам про себе, а змушувати Відділ належати до Округи є диктаторством. Ми маємо 26 головних урядовців. Чому хочете робити Округи? А що будуть робити головні урядовці?

Богдан Артимишин (153): Повинен бути правильник для Округ.

Іван Паньків (495): Вносить, щоб Округи творити по провінціях і стейтах, та залишити Відділам свободу, чи хоче належати чи ні. На домагання більшости делеґатів предсідник закрив дискусію. Після голосування предсідник ствердив, що § 110а не прийнято, бо за ним голосувало менше як 2/3 голосів.

Предсідник зарядив відчитання § 117.

Статутова Комісія відчитала §117.

Інж. Степан Куропась (423): Вносить, щоб § 117 параграф зовсім зі статуту викреслити.

Предсідник д-р І .Флис у відповідь С. Курапасеві покликується на постанову у § 12 статуту, де сказано, що внесок на зміну статуту має бути зроблений на письмі найпізніше тиждень перед (до) Конвенції. Статутова Комісія по розглянені такого внеску приходить з відповідною пропозицією на Конвенцію.

Предсідник вияснює, що це лиш узгіднення текстів, бо була різниця між українським і англійським текстами. По голосуванні предсідник ствердив, що § 117 прийнято великою більшістю голосів (більше як 2/3), бо лиш один делеґат здержався ,всі решта були за.

§130а З доручення предсідника Статутова Комісія відчитала § 130а. Предсідник звертає увагу, щоб делеґати справили собі в друкованім тексті друкарську помилку, бо замість як надруковано 139 — ма єбути 130а.

Степан Чума (194); Вносить, щоб мовно виправити український текст, бо там не вжито правильних слів (виключний), а не виключений). Після переведення голосування предсідник ствердив ,що §130а прийнято, бо лиш 4 делеґати здержалися.

Статутова Комісія відчитала § 132 двома мовами.

Д-р М. Снігурович вносить поправку, щоб замість слова „усіх" Відділів вставити слово „приявних" Відділів.

Д-р Володимир Сенежак (27): Замітка „усіх Відділів" або „приявних Відділів" є дуже небезпечна. Статут, не рукавичка, що кожночасно можна наліти чи зняти. Статут це закон, на якому існує організація. УНСоюз це фінансова установа й мусить дбати про статут, а не доривочно змінятн .Слово „приявних" може причинитися до того, що припадковою більшістю голосів присутніх на залі можна буде змінити статут, а це є протизаконне юридично й практично. Я апелюю, щоб цю поправку, яка є нелогічна й недопускаєма, відкинути, а залишити статут так як був без тієї поправки.

Отець Омелян Мицик (338): Вносить, щоб прийняти внесок Статутової Комісії. До тієї справи забирали голос Відділи: 432, 45, 245, 312, 106-ий, в загальному висказуючись проти пропонованої зміни. На внесок 253-го Відд. піддержаний більшістю делеґатів припинено дискусію.

Предсідник зарядив голосування, а у висліді ствердив, що внесок Статутової Комісії, як § 132 Конвенція відкинула, бо не було потрібної більшості 2/3 голосів.

Голова Статутової Комісії Іван Ващук заявляє, що Статутова Комісія після наради над внеском Іван Геврика рішила цей внесок прийняти та вставити до § 42, а саме:

Голова Контрольної Комісії, або визначений ним член може брати участь у засіданні Екзекутивного Комітету з дорадчим голосом.

Микола Тимків (153): Вносить поправку, що всі члени Контрольної Комісії мають право брати участь у засіданні, а не „можуть".

Богдан Геврик (62): Вносить, щоб закрити дискусію, що підтримує більшість делеґатів.

Предсідник внесок Статутової Комісії, з вище сказаним додатком, піддає під голосування, а у висліді стверджує, що внесок прийнято вимаганою більшістю голосів, бо 3 було проти, а два здержалися від голосування, так що § 42 в новій редакції, як подала Статутова Комісія прийнято.

ЗМІНИ СТАТУТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

що їх апробувала більшістю 2/3 голосів 28-ма Конвенція

Кваліфікації.

§ 10. Член має право бути обраним і займати місце делеґата на будь-якій Конвенції, якщо він є української националности або походження, був повноправним членом Українського Народного Союзу впродовж не менше як одного року і членом відділу, який він має репрезентувати і в якому платить вкладки до Братського Фонду Союзу не менше як шість місяців, найближчих до першого дня Конвенції, на яку він був обраний, має понад вісімнадцять (18) років віку, і має всі кваліфікації урядовця відділу та який виявив активну участь в орґанізаційній та розвитковій праці УНС.

Член, що під час вибору, або під час займання ним місця делеґата є урядовцем якої-небудь іншої братської, добродійної організації або союзу або її чи його відділу; або що працює для якоїсь забезпеченевої компанії чи продає її поліси; або який колинебудь неоправдано або злосливо вніс або причинився до внесення будь-якої судової скарги, акції або процесу проти Українського Народного Союзу у власному імені або в імені будь-якого іншого члена, не може бути обраний делеґатом.

Обов'язки вище названих комісій:

§ 17. Обов'язки названих вище комісій такі:

а) Верифікаційна Комісія має зійтися найменше за три дні перед Конвенцією, має переглянути й перевірити повновласті всіх делеґатів або заступників і подати Конвенції до відома тих, яких затверджено, постачаючи Конвенції стільки відповідно засвідчених дуплікатів з списку затверджених делеґатів або заступників, скільки буде потрібно, а найменше два списки мають бути доручені Виборчій Комісії, коли цю Комісію виберуть;

б) Статутова Комісія має зійтися найменше на тиждень часу перед Конвенцією, має обміркувати потребу змін, або поправок статуту і подати їх із своїм припорученням Конвенції до вирішення.

Названа Комісія має теж обміркувати всі передконвенційні проєкти для добра і добробуту Союзу, запропоновані відділами після цього, як їх схвалив, або справив Головний Екзекутивний Комітет, і має запропонувати Конвенції, що в тій справі треба зробити.

в) Фінансова Комісія має діяти під час Конвенції, щоб обміркувати фінансові пропозиції, як бюджет УНСоюзу, платні Головних Екзекутивних Урядовців, зворот коштів відділовим секретарям, конвенційним делеґатам, а також загальну суму пожертв з Братського Фонду на різні цілі, і всіх їх передати Конвенції до вирішення.

Обов'язки секретарів

§ 21. Обов'язком секретарів Конвенції є виготовити протокол з нарад Конвенції і здати з кожноденного засідання короткий звіт, подаючи в ньому повний текст схвалених рішень на наступному засіданні до затвердження. Найдальше до 60 днів по закінченні Конвенції передати повний і докладний протокол головному секретареві, який має втягнути його до книги протоколів Головного Уряду та помістити в офіційному органі Союзу.

Обов'язки Комісії Просьб

§ 23. Обов'язком цієї Комісії є розглянути всі прохання і запропонувати свої рекомендації для вирішення Конвенції. Кожна просьба про допомогу мусить бути подана на формулярі, виготовленому Союзом, з затвердженням і печаткою урядовців того відділу, до якого прохач належить. Таку просьбу треба вислати до Головного Уряду не пізніше як за чотирнадцять днів перед початком Конвенції. Інакше такі просьби не будуть запропоновані на Конвенції.

Влада і юрисдикція Конвенції

§ 25. Конвенція має таку владу і юрисдикцію:

а) законодавство потрібне для управи Союзу, включаючи схвалення, перегляд, відкликання та доповнення статуту Союзу. Вона має також владу переводити всі інші дії, потрібні для осягнення цілей Союзу, як це дозволяють закони стейтів та провінцій, в яких Союзові дозволено діяти.

б) Рішення відносно звітів Головного Уряду і відділів:

в) Визначення висоти запорук і платні головних урядовців;

г) Номінація і вибір бальотами головних урядовців, які творитимуть Головний Уряд;

Головний предсідник
Головний директор для Канади
Заступниця головного предсідника
Головний секретар
Головний касир
Головний організатор.

5 членів Головної Контрольної Комісії, з яких щонайменше один (1) має бути канадським членом.

14 радних, між якими щонайменше два (2) мають бути канадськими членами і щонайменше дві (2) жінки.

ґ) Ухвалення таких справ, які можуть бути запропоновані для добра Союзу у формі резолюцій та рекомендацій.

д) Одобрення, перегляд, доповнення або зміна постанов нижчих властей при відкликах, згідно з оцим статутом.

КВАЛІФІКАЦІЇ, ВИБІР І КАДЕНЦІЯ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

Кваліфікації урядовців

§ 26. Кожний повноправний член Союзу у віці 21 років і вище, що має кваліфікації на делеґата, як вище приписано, і що є громадянином ЗСА або Канади, може бути вибраний на якого-будь головного урядовця Союзу, з тим виімком, що ніяка особа не може бути вибрана на головного урядовця Союзу і не може виконувати уряду, якщо вона вірить, пропагує, вчить, або практикує, або є членом такої організації або групи, яка вірить, пропагує або вчить повалення силою, насильством, або підривними діями уряд країни, якої він є громадянином.

СТАТТЯ III
ГОЛОВНИЙ УРЯД

Виконна влада

§ 32. Уся виконна влада, за виімком тієї, яку окремо нормує цей статут, має належати тілу, відомому як Головний Уряд Українського Народного Союзу, Інк., який матиме владу переводити в життя цілі Союзу голосами більшости.

Він матиме право вимагати підвищення запоруки від головних урядовців, або може вимагати нової запоруки, коли на його думку запорука не є достаточною.

Він становитиме трибунал, що розважатиме обвинувачення проти якогонебудь головного урядовця, як нижче приписано.

Він становитиме також трибунал для полагаджування всіх спорів скерованих до нього Відділами і поодинокими членами.

Він має вибирати головного редактора, менаджера чи менаджерів офіціяльного органу цього союзу, відомого під назвою „Свобода". Головний редактор має складати звіт із своєї діяльности Головному Урядові на його річних нарадах і також Конвенції.

На випадок смерти, резиґнації, постійної нездібности або постійної нездатности якогонебудь головного урядовця Союзу, Головний Екзекутивний Комітет на своєму звичайному або надзвичайному засіданні має право покликати на опорожнене місце іншу особу, яка має всі кваліфікації головного урядовця, але тільки до часу найближчих нарад Головного Уряду.

ГОЛОВНИЙ УРЯД, УРЯДОВЦІ І ЇХ ОБОВ'ЯЗКИ

Головний предсідник

§ 35. Головний предсідник є чоловим урядовцем та представником Союзу і має загальну надзірну владу. Він має дбати про стисле виконування законів Союзу і виконувати екзекутивні обов'язки, що їх закони, приписи і звичаї Союзу вимагають. Він має головувати на всіх засіданнях Головного Уряду й Головного Екзекутивного Комітету, а на випадок рівности голосів може віддати вирішний голос. Він має для Союзу і в його імені підписувати всі чартери, контракти, умови, урядові документи й інші акти, а також припоручення головному касирові на виплату посмертних та інших допомог, і контрасиґнувати всі чеки.

Він має право приймати резиґнації головних урядовців, предложені на письмі, які мають бути остаточно затверджені Головним Урядом впродовж 30 днів. На випадок тимчасової нездібности чи нездатности, або на випадок смерти, чи резиґнації головного урядовця, головний предсідник має скликати засідання Головного Екзекутивного Комітету для покликання особи, яка має всі кваліфікації головного урядовця, для виконування обов'язків головного урядовця до найближчого засідання Головного Уряду Союзу, який тоді обсадить цей уряд.

Головний директор для Канади

§ 37. Головним Директором для Канади має бути громадянин Канади, який є кваліфікованим членом одного із відділів у Канаді, та який є постійно замешкалий в Канаді.

Обов'язки головного директора для Канади мають бути такі самі, як заступника головного предсідника, з тим, що він не має права наслідства в уряді головного предсідника. Він є відповідальним за сприяння і поширення праці УНСоюзу і всіх відділів його на терені Канади. Він має виконувати всі інші обов'язки доручені йому Головним Екзекутивним Комітетом.

Заступниця головного предсідника

§ 38. Обов'язки заступниці головного предсідника мають бути такі самі, як і заступника головного предсідника в разі його неприсутности або нездатности, з правом і привілеєм наступства в уряді предсідника.

В додатку до звичайних обов'язків заступника головного предсідника вона є відповідальна за сприяння інтересам членок у відділах і має виконувати всі інші обов'язки, що їх призначить їй **Головний Екзекутивний Комітет.**

Головний секретар

§ 39. Він має зладжувати протоколи з нарад усіх засідань Головного Уряду й Головного Екзекутивного Комітету й має оголошувати звіти головних урядовців, усі прийняті резолюції, вирішені ухвали і ті директиви, рекомендації та зваги, що мають більше значення, й має їх оголошувати в офіціяльному органі Союзу не пізніше, як останнього дня місяця, наступного після того, в якому відбулося засідання.

Його обов'язком є вести загальне листування Союзу; читати і подавати на розгляд всі звіти, просьби і всі інші донесення, які він одержить на адресу Головного Уряду або Конвенції.

Він має обов'язок перевіряти, апробувати та оформлювати аплікації на забезпечення членів і видавати членам грамоти та додаткові договори забезпечення, як також членські відзнаки і платничі книжечки; виготовляти кожного місяця списки членів та їхніх грамот по відділах та передавати їх головному касирові для переведення збірки членських вкладок.

Він має вдержувати всі документи забезпечення членів і вести реєстри членів в числовому порядку з усіми основними даними про членів та про їхні грамоти і додаткові договори забезпечення ;виготовляти списки членів і статистики грамот для оцінки всіх **грамот забезпечення Союзу та для звідомлень, що їх вимагають різні стейти та провінції; вести картотеки і статистики всіх грамот і додаткових договорів забезпечення членів по відділах, стейтах чи провінціях, клясах забезпечення і віку членів.**

Він має переводити всі зміни у стані членів та в плянах забезпечення членів і проголошувати ці зміни в місячних звідомленнях в офіційному органі Союзу.

Він має видавати новим відділам чартери і призначати їм числа та постачати всі відділи потрібними для їхнього діловодства засобами і матеріялами; виготовляти в порозумінні з актуаріями таблиці вкладок, зворотних вартостей і дивіденд, та видавати книжки (Рейт буки) з цими даними для вжитку урядовців відділів і організаторів.

Він має вести листування із секретарями та іншими урядовцями відділів, організаторами і поодинокими членами у всіх цих справах, які належать до його обов'язків та відповідальностей.

Він є уповноважений підписувати, коли цього від нього зажадають відповідні урядовці, в імені й для добра Союзу всякі контракти, умови або інші урядові документи і під час довшої відсутности або нездібности головного предсідника він уповважений контрасиґнувати, на прохання головного касира всі чеки і їх грошові посвідки, що стосуються фондів Союзу.

Він має переховувати печатку. Він має складати всі зміни статуту, ухвалені на Конвенції; має приготовляти й проголошувати час від часу такі письма й документи ,які будуть уважатися за найкорисніші для Союзу, і виконувати всі інші обов'язки, що їх можуть вимагати закони, правила й звичаї Союзу.

Головний касир

§ 40. Він має орудувати рахунковими книжками і майном Союзу, має одержувати всі гроші, належні Союзові, видавати посвідки, втягати їх у відповідні книжки і реєструвати дебети та кредити кожного відділу. Він має пересилати кожному відділові щомісячно виказ вкладок та рахунків, які вони мають заплатити. Він має виготовити та представити Головному Урядові й Конвенції рахунки з одержаних фондів та з видатків і оголошувати щомісяця в урядовім органі фінансовий звіт з приходів і розходів Союзу. Він має приготовити на кожний адміністраційний рік бюджет Союзу і предложити його до потвердження Головному Урядові УНСоюзу кожного року.

Всі одержані ним гроші мають бути щоденно депоновані в різних відповідних контах ,понижче означених, на ім'я Союзу в таких банках чи тростових компаніях, які вибере Головний Екзекутивний Комітет.

Він має виповнювати й підписувати припоручення виплати згідно з статутом або ухвалами Головного Екзекутивного Комітету і має контрасиґнувати всі чеки з головним предсідником. Він може, на уповноваження Головного Екзекутивного Комітету, продавати всякі цінні папери або й майно і виконувати та доручати всякі потрібні й відповідні документи продажу, переноси й перекази.

Він має каталогувати й держати виказ оповіщених смертей, доказів смерти, аплікацій про підмогу й поміч від членів і має предложити всі аплікації про підмогу на засіданні Головного Екзекутивного Комітету,' що має їх ухвалити або відкинути.

Головний організатор

§ 41. Він має плянувати і переводити акції для організування нових членів УНСоюзу та для підвищення суми забезпечення осіб, які вже є членами Союзу.

Він має виготовляти і публікувати такі матеріяли, брошури, статті і дописи, які сприяли б ростові УНСоюзу в числі членів та в сумі їхнього забезпечення.

Він має наглядати і керувати працею обласних, постійних, окружних та відділових організаторів і постачати для них допоміжні матеріяли, потрібні в їхній організаторській праці.

Він має підшукувати і приймати на працю організаторів після їх затвердження Головним Екзекутивним Комітетом та переводити їх вишкільні курси.

Він має підготовляти і переводити спеціяльні членські кампанії цілого Союзу ,чи по окремих Округах і більших центрах українського поселення.

Він має вести та проголошувати в офіційному органі УНСоюзу статистики нових членів, здобутих поодинокими організаторами, відділами та Округами.

Головна Контрольна Комісія

§ 42. Обов'язком цієї Комісії є переглядати рекордові книжки, контролювати рахункові книжки, перевіряти рухомий і нерухомий масток Союзу так часто, як це буде вважати за потрібне, але не менше, як один раз на рік; ухвалювати й переховувати запоруки головних урядовців; розсліджувати всі прохання і скарги, внесені членами проти головних урядовців і перевіряти, чи постанови останньої Конвенції виконано; оголошувати в органі Союзу вислідь своєї контролі і давати повний звіт зі своєї перевірки і помічень на річних нарадах Головного Уряду та на Конвенціях.

Головна Контрольна Комісія виготовляє внесок на уділення абсолюторії Головному Екзекутивному Комітетові на Конвенції та пропонує Конвенції до затвердження кандидатів на почесних членів Головного Уряду Союзу.

Голова Головної Контрольної Комісії, або визначений ним член Головної Контрольної Комісії може брати участь у засіданнях Головного Екзекутивного Комітету з дорадчим голосом.

Радні

§ 43. Вони мають брати участь в усіх Конвенціях, в усіх звичайних і надзвичайних засіданнях Головного Уряду, і мають здавати на річнім засіданні Головного Уряду та на Конвенції писемний звіт з діяльности в їхніх дистриктах і територіях; виконувати припоручення, дані їм Головним Екзекутивним Комітетом і допомагати йому своєю радою й порадою в усіх справах Союзу і активно сприяти якнайкраще інтересам відділів у своїх округах.

Почесні члени Головного Уряду

§ 43 а. Почесним членом Головного Уряду УНСоюзу може бути іменований колишній член Головного Уряду, який сповняв цей уряд принайменше три каденції ,тобто повних 12 років ,та якого запропонує Головна Контрольна Комісія і затвердить Конвенція. Число почесних членів Головного Уряду не може перевищувати половини числа дійсних членів Головного Уряду. Почесні члени Головного Уряду можуть брати участь в засіданнях Головного Уряду та в нарадах Конвенцій з правом дорадчого голосу.

Головні тростисти й головний Екзекутивний Комітет

Їх склад; засідання

§ 46. Головний предсідник, заступник головного предсідника, головний директор для Канади ,заступниця головного предсідника, головний секретар, головний касир та головний організатор, правосильно вибрані, мають бути головними тростистами Союзу й мають становити Головний Екзекутивний Комітет. На всіх його засіданнях вимагається для кворуму чотирьох членів. Рішення кворуму тільки чотирьох членів Головного Екзекутивного Комітету стають правосильними лише тоді, коли вони були схвалені одноголосно.

§ 47, на сторінці 43, 12-ий рядок згори:
„Вони повинні встановити висоту відсотків від позичок на грамоти не вище як 6% річно, плачених згори".

§ 53, сторінка 49, 16-ий рядок згори:
„Звичайні відсотки у висоті 6% річно мають бути призначені спадкоємцям . . ."

Покарання членів

§ 117. Член, якого дві третини голосів присутніх на зборах членів його відділу вважатимуть винним в одній з наступних провин, може бути позбавлений привілею забирати слово на час встановлений, по своїй волі, предсідником, а саме:

А. За занедбання відвідати хворого члена, або підшукати заступника;

Б. За занедбання бути на похороні, якщо так зарядила відповідна влада;

В. За невідповідну або ганебну поведінку на публічній урочистості, параді або на зборах відділу чи Союзу;

Г. За занедбання будь-якого урядовця бути на заповіджених зборах;

Ґ. За зневажливе балакання про Союз або його членів про його місцевих чи головних урядовців, або за спричинювання будь-яким способом неоправданої незгоди в Відділі чи Союзі;

Д. За спричинення виступлення членів з відділу чи Союзу;

Е. За раджения чи дораджування особам, щоб не ставали членами Союзу, хоч він сам є членом.

СТАТТЯ XI А.

§-131 а. Український Народний Союз є повним, одиноким і виключним власником шерів Корпорації Дому п. н. Ukrainian National Urban Renewal Corporation. Репрезентують УНСоюз та його шері не менше як три члени Головного Екзекутивного Комітету, визначені рішенням Головного Екзекутивного Комітету та апробовані Головним Урядом УНСоюзу.

Предсідник д-р Іван Флис просить вислухати внесок Статутової Комісії. Статутова Комісія зголошує внесок і просить, щоб його схвалити, як резолюцію. Текст внеску:

„Конвенція рішає, що всі зміни і поправки статуту, прийняті 28-ою Конвенцією, мають увійти в силу з хвилиною їх прийняття, бе зогляду на це, чи статут мав би про ці справи інші постанови".

Предсідник подає це під голосування. Один делеґат є проти — всі решта голосували за прийняттям тієї резолюції. Предсідник стверджує, що всі прийняті Конвенцією поправки й доповнення чи нові параграфи з цією хвилиною зобов'язують, як постанови статуту.

Інж. Андрій Забродський у формальній справі запитує предсідника, чи прийняті ухвали щодо статуту зобов'язують тепер, чи після закінчення Конвенції. Предсідник виясню, що з хвилиною їх прийняття, згідно з ухваленою повище резолюцією.

Д-р Ярослав Падох представляє відпоручника Українського Вільного Університету (осідок універститеу у Мюнхені — Західня Німеччина), який прийшов привітати Конвенцію — д-ра Леоніда Рудницького.

Д-р Леонід Рудницький виголосив промову-привіт 28-ій Конвенції УНС.

Предсідник д-р Флис просить Тараса Шмаґалу представити делеґатам гостя, що прийшов привітати Конвенцію.

Тарас Шмаґала, головний радний УНСоюзу, представляє Джорджа Буша, голову Комітету Республіканської Партії ЗСА, який виголосив слово-привіт.

Предсідник д-р І. Флис попросив гол. предсідника Йосипа Лисогора, щоб він представив наступного гостя.

Йосип Лисогір представив заступника голови Комітету Демократичної Партії ЗСА Бейзіла Петтерсона, який виголосив промову-привіт Конвенції УНСоюзу.

Предсідник д-р І. Флис представив відпоручника Т-ва Об'єднання Демократичної Молоді Юрія Іхтіярова, який гарними словами привітав Конвенцію та побажав успіхів у праці.

Предсідник відчитав привітальну телеграму для Конвенції від сенатора ЗСА Роберта Тефта.

Заступник предсідника Конвенції п. Гвоздулич відчитав привіт від Організації Української Молоді Пласт.

Предсідник просить до слова проф. д-ра Василя Омельченка генерального секретаря Української Вільної Академії Наук з Ню Йорку, який відчитав привіт для Конвенції.

Предсідник відчитав привітальну телеграму від Комітету Оборони Мороза (Комітет при СКВУ), та привітальну телеграму від посадника міста Перка, який згадує минулу Конвенцію у Клівленді та вітає 28-му Конвенцію, запрошуючи наступну відбувати у Клівленді.

НОМІНАЦІЇ КАНДИДАТІВ ДО ДРУГИХ ВИБОРІВ

На запрошення предсідника Конвенції голова Виборчої Комісії о. Богдан Смик відчитав список кандидатів, які були номіновані правиборами на пости в Головному Уряді, та запитував кожного з них, чи приймає номінацію. Тому, що на кожний пост в других виборах могли кандидувати тільки по три кандидати, о. Б. Смик попередив, що питатиме про прийняття номінації тільки до того часу, доки на кожний пост зголоситься трьох кандидатів, тобто до Контрольної Комісії 15, а на головних радних 42. Згідно з цим прийняли номінації на пости в Головному Уряді наступні кандидати:

На пост головного предсідника:

Йосип Лисогір
Ярослав Падох
Іван Кравчишин

На пост заступника головного предсідника:

Іван Флис
Іван Телюк
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На пост головного директора для Канади:

Сен. Павло Юзик
Богдан Зорич
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На пост заступниці головного предсідника:

Марія Душник
Гелен Олек
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На пост головного секретаря:

Володимир Сохан
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На пост головного касира:

Уляна Дячук
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На пост головного організатора:

Степан Гаврищ
Роман Татарський
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

На членів Головної Контрольної Комісії:

Іван Винник
Іван Геврик
Іван Скальчук
Іван Ващук
Богдан Гнатюк
о. Степан Біляк
Михайло Данилюк
Петро Гадек
Атанас Кобрин
Іван Івасюк
Микола Лаба
(дальші кандидати не прийняли номінацій)

(Продовження буде)

СОЮЗОВІ ОКРУГИ! ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ЮВІЛЕЙНУ МЕТУ УНСОЮЗУ — 90.000 ЧЛЕНІВ! ОСЯГНЕМО ЇЇ, ЯКЩО ВСІ ВІДДІЛИ ОКРУГ ПРИДБАЮТЬ МІСЯЧНО БОДАЙ ПО 2 ЧЛЕНИ І ЯК ВАША ОКРУГА ВИКОНАЄ ОРГАНІЗАЦІЙНУ КВОТУ НА 100%.

Пластове Плем'я ПЕРШІ СТЕЖІ
влаштовує
ВИСТАВКУ ЕМАЛІЙ
ОКСАНИ ТЕОДОРОВИЧ
з Чикаґо
в днях 29 і 30 листопада 1974 і 1-го грудня
в Пластовому Домі
при 10-ій вул. і Duncanon Ave, Філядельфія, Па.
Відкриття виставки
в п'ятницю, 29 листопада від 8:30-11 веч.
Виставку можна оглянути
в суботу і в неділю, від 11-ої — 5:30 по пол.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ
ПРАВОСЛАВНИХ СЕСТРИЦТВ в США
НЮЙОРСЬКО-НЮДЖЕРСЬКИЙ ДЕКАНАТ
оголошує
КОНЦЕРТ
в неділю, 1-го грудня 1974 року
о 1-ій год. дня, після Служби Божої
в залі катедри св. Володимира
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
Ганна Шерей, Олена Замята, Валя Жила-Наливайко, Юрій Федоріз, Ангелина Король, Оля Шеметило, Ансамбль Бандуристок ім. Лесі Українки при Об'єднанні.
Конферансьє Віра Дорожинська

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ
КОМІСІЇ УВАН У США ДЛЯ ДОСЛІДІВ НАД
ПОРЕВОЛЮЦІЙНОЮ УКРАЇНОЮ
І СОВЕТСЬКИМ СОЮЗОМ
Доповідь д-ра ІВАНА М. НОВОСІВСЬКОГО:
„Міжнародний дипломатичний змаг за Басарабію в 1918-1920 рр."
Засідання відбудеться в суботу, 30-го листопада 1974 р., о 3-ій год. дня, в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Ню Йорк, Н. Й.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США
повідомляє, що в грудні-січні вийде з друку монументальна праця — монографія члена-кореспондента УВАН у США
ВАДИМА ПАВЛОВСЬКОГО:
ВАСИЛЬ ГРИГОРОВИЧ КРИЧЕВСЬКИЙ. ЖИТТЯ І ТВОРЧІСТЬ
ПРО ВЕЛИКОГО УКРАЇНСЬКОГО МИСТЦЯ
Текст — українською мовою, резюме англійською мовою. Книга має 350 сторінок, 175 чорнобілих і 10 кольорових ілюстрацій, в твердій оправі. Ціна в продажі 25.00 дол.
Оголошується попередня передплата на це видання до кінця грудня 1974 р. Ціна за попередньою передплатою 18.00 дол.
Замовлення разом з оплатою (моні ордер або чек, виписані на ім'я Академії) надсилати на адресу:
THE UKRAINIAN ACADEMY OF ARTS
AND SCIENCES IN THE U.S., INC.
206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025, USA
Просимо замовців виразно писати свою власну адресу.

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОГАЙНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

ЗАБУТИЙ ПРІОРИТЕТ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

мерціяльного українського моляться, хто тут „патріярх".

Оте партійнення нашої літератури на еміґрації не спинилося на вже неживих, що були в свій час величинами на національні, а не партійні маштаби, воно поширюється і на живих. Кожне угрупування має і тут „своїх" поетів, „своїх" письменників і драматургів, якими піклується, яких вивищує, яким дає ходу, яких друкує, публікує і пропагує. Воно й не було б так погано, але фахова, об'єктивна критика давно вже в нас замовкла в цьому хаосі і диковинності, тож рецензії пишуть партійні або замовлені партією рецензенти, а що талантів небагато, то на безриб'ї і рак стає рибою, і то в багатьох випадках „великою рибою".

Що ж із рештою літературних недобитків? Вони б'ються об льоди холоду і, часто, ворожости партійних середовищ, пробуючи проскнутися поміж густо розставлені перегороди. За свої заощадження і датки небагатьох прихильників пригадують себе наші літературні недобитки світові і громаді час-до-часу новою книжкою, новим твором і ждуть з тривогою, чи не розгромлять їх за якесь слівце критики, за тверезішу оцінку нашої політичної дійсности, бо, горе, піде шептана пропаґанда, і не продаси ні десяти примірників.

Туляться оті недобитки під широким, та вже порваним вітрами і негодою, наметом Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово", серед основників якого 20 років тому знаходимо такі індивідуальності, як Юрій Шевельов-Шерех, Докія Гуменна, Григорій Костюк, Юрій Лавріненко, Галина Журба, Василь Барка, Василь Гайдарівський і інші, що були свідками і учасниками Українського Ренесансу 20-тих років. Серед тієї байдужости і, часто, неприхованої ворожости „Слово" зуміло видати досі п'ять великих літературних збірників, влаштувало з'їзди і конференції та пригорнуло біля себе групу наших модерністів молодшої літературної ґенерації.

Сьогодні ОУП „Слово" ледве животіє, ставши більше профспілковою організацією, щоб фірмувати видання своїх членів і самотужки нести їм хоча мінімальну матеріяльну допомогу з добровільних пожертв небагатьох симпатиків. Недалекий Ювілей 20-ліття існування „Слова" пройде, мабуть, з меншим розголосом, як з'їзд підгаєчан чи тернопільців. Не буде він відзначений, очевидно, в пишних залях готелю Статлера, Коммодора чи Мейфлавер, але в домівці якоїсь організації. Не пролунають на ньому привіти і побажання від наших централь, бо не чути їх було і на попередніх з'їздах „Слова". І не виведуть на сцену перед вибагливо вдягнену публіку молодих літературних дебютантів і дебютанток, що оце ставлять перші кроки в літературі. Тільки оплески горстки літературних недобитків у слабо освітленій домівці нагородять отих дійсних дебютанток які довершили великого чуда, які пишуть і творять рідною мовою, засвідчуючи так невмирущість нашої культури.

III

Що ж остається? Остаються індивідуальні подвиги, на яких, правду кажучи, втримується наша історія, наша культура і наша література. Один з таких — це літературний подвиг Докії Гуменної. Живучи в справді аскетичних обставинах, написала вона ряд творів, з яких велика частина ввійде до залізного фонду нашої літератури. Написавши їх, вона не спинилася на тому, вона сама їх видала і розповсюдила. Вітаючи її з її 70-літтям, побажаємо їй, щоб по прекрасних репортажах, як „Багато неба" і „Далекі вогні Альберти", написала ще твір „Мої видавничі пригоди", з уривками листів від читачів, що стане найкращою документацією культурного рівня нашої еміґрації.

Можна навести і другий приклад такого подвигу не одиниці, а однієї громади, в даному випадку жертвенної і патріотичної української громади міста Чикаґа, в якому з ініціятиви померлого недавно поета Теодора Курпіти створено в 1956 році Літературний Фонд ім. І. Франка. Завдяки цій громаді ми бодай частинно врятували своє обличчя культурної спільноти, маючи літературні нагороди на реґулярній базі. Цей Фонд це, крім дрібних літературних конкурсів СУА і ЗУАДК, єдиний жест, яким ми дали відчути нашим творцям, що вони не творять у порожнечі, що можуть надіятися на скромну нагороду і тепле слово признання за свій труд і творчі осяги.

Сказати тих кілька думок громаді, яка щораз виразніше вказує на свої культурні аспірації, яка обвішує свої вибагливі мешкання картинами і мистецькими різьбами, а забуває про літературу, необхідно. Ще більше необхідно призадуматися над станом нашої еміґраційної літератури нашим громадським і політичним проводам. У час, коли А. Солженіцин з іншими російськими письменниками - дисидентами піднімає бій з режимом, здобуваючи світовий розголос, коли наші інтелектуалісти перебрали на себе увесь тягар боротьби за національні права, пора подбати про тих небагатьох між нами, що теж творять культурні вартості і можуть промовляти за нас усіх мистецьким словом.

Необхідно піднести традиційний пріоритет нашої літератури як найкращого речника і оборонця поневоленого, бездержавного народу. Необхідна більша увага громади до творчости наших письменників і до їх організацій. Пора теж змінити ставлення до молодшої ґенерації, яка, хоча на чужині, виявила тісне пов'язання з нашими національними традиціями і змагає піднести нашу літературу до світового рівня.

У практичних заходах, варто б вкінці піддержати заклик А. Антоновича від імени Літературного Фонду ім. І. Франка про створення світового літературного фонду, що вможливило б давати нашим літераторам вищі нагороди, які звільнили б їх бодай на якийсь час від життєвих турбот і дали б їм змогу присвятитися повністю творчості. Коли пригадати, які великі суми зібрано в минулих роках на інші цілі, тоді, здається, що при жертвенності не однієї чикаґівської громади, а всієї еміґрації це можна осягнути без труду. А може і між нашими „мільйонерами" знайдеться якийсь Нобель, Гонкур чи Поліцер?

Зрозуміло, що такий світовий літературний фонд для нагород найкраще було б провести при ОУП. Об'єднанні Українських Письменників в екзилі „Слово", яке має свої філії і своїх членів на всіх континентах, яке має широкі зв'язки з літературними організаціями інших народів і в якого рядах є визначні літературознавці. Роздача літературних нагород могла б відбуватися при збільшених фондах щороку і вона стала б спільним святом еміґрації і центральною подією року. Так було б легше популяризувати нові літературні появи, стимулювати розповсюдження нових видань. Наша еміґраційна література відзискала б тоді знову в житті спільноти те центральне місце, яке вона традиційно в нашій історії займала.

ОДЕРЖАНО СПИСКИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Прізвище і ім'я	Рік народження	Рік засуду	Стаття	Реченець	Місце
Красивський, Зиновій Михайлович	1930	1967	64-70	12+5	С (Сичьовка)
Кузик, Гнат	1938	1961	64-70	15	
Курчик, Микола Якович			58-1	33*	1
Лісовий, Василь		1972	70	7+3	3
Лукащевич, Денис			58-1	25	17а
Лук'яненко, Лев Григорович	1927	1961	64-70	15	В
Лупиніс, А.	1937	1971	70	6+4	Д
Луц, Константин	1912	1968	64	15	
Личак					35
Марченко, Олексій	1942	1970	64-70	14	35
Марчук			58-1	25	36
Мелех Микола Г.	1930	1961	64-70	15	35
Мельничук, Тарас Юрієвич	1943	1972	70	3	35
Микитко		1973	70	5	
Мирон, Іван Васильович		1951	58-1	25	
Мороз, Андрій			64	15	
Мороз, Валентин Якович	1935	1970	70-2	9+5	В
Назаренко, А.		1969	64-70	5	
Нездійминога, Володимир	1939		70	4+3	36
Овсієнко, В.	1949	1973	70	4	19
Олійник, Володимир			64	15	
Осадчий, Михайло		1972	70-2	7+3	1
Островський, Володимир Іванович		1959	64	15	36
Панченко, Микола	?	1968	64	8	3
Попадюк, Зорян	1953	1973	70	7+5	19
Підгородецький, Василь		1953	58-1	25+3	35
Пилипяк, Дмитро			58-1	25	36
Пирус, Василь	1921	1951	58-1	25	36
Плахотнюк, Микола Григорович	1936	1972	70		Д
Покровський, Іван		1949	58-1	25	36
Поцілуйко, Лев			64	15	
Приндя, Григорій			58-1	25	36
Пришляк, Євген С.	1913	1952	58-1	25	35
Прокопович, Григорій	1930	1967	64-70	6+7	зас.
Пронюк, Євген		1973	70	7+5	35
Проців, Михайло		1962	64-70	15	36
Ракецький, Володимир	1947	1972	70	5	
Резников, Олексій Сергієвич		1972	70		36
Романів, Микола		1952	58-1	25	
Романюк, Василь, свящ.		1972	72-2	10+5	1
Сверстюк, Євген Олександрович	1940	1972	70	7+5	36
Світличний, Іван Олексієвич		1972	70	7+5	35
Семанюк, Іван		1973	70	4	
Семенюк, Роман		1950	58-1	25+3	19
Сергієнко, Олександр Федорович	1932	1972	70	7+3	В
Синьків		1973	70		36
Скиба, Ярослав		1970	70		
Смоляр, Іван Вікторович					36
Солодкий, Іван Васильович	1930	1948 1956	58-1	25+8	36
Соманюк, Іван	1912	1960	68	15	17а
Сомляк, Степан	1950	1973	70	5	36
Сорока, Степан Климович	1932	1952	58-1	25	35
Старосольський, Любомир	1955	1973	70		19
Строцинь, Павло			58-1	25	36
Стус, Василь	1940	1970	187-1	5+3	(тепер у психлікарні)
Сук, Іван Степанович		1970	70		
Тереля, Йосип	1942	1968	64	8	С
Тесленко			70		36
Фешок		1950	58-1	25	17а
Цемок, Семен		1964	64	15	
Чорновіл, Вячеслав		1972	70	7+5	17а
Чорномаз, Богдан Данилович	1949		70	4	36
Чорний	1949		70	5	36
Чміль, Іван Павлович					36
Чугай, Олександр	1926	1949	58-1	25	
Чучман, Павло Захарович		1969	64	15	
Шевченко, Іван	1905	1959	64-70	1	
Шепкарук, Трофим					1
Шугало, М. В.	1928	1970	70	5	
Шумук, Данило Лаврентієвич	1914	1972	70-2	10+5	1
Шухевич-Березинський, Юрій Романович	1933	1972	70-2	10	В
Юрків, Володимир	1928	1947	58-1	25+5	17а
Янкевич, Степан	1922	1954	58-1	25	3

*) Оригінальний присуд продовжено до 33 років вже в часі відбування кари.

Ділимося невимовно болючою вісткою
з Рідними, Друзями і Знайомими,
що в п'ятницю, 22-го листопада 1974 року
відійшов від нас у Вічність, на 25-му році життя,
наш Найдорожчий
СИН, БРАТ і ВНУК

бл. п.

МИРОСЛАВ ІВАН КІНДРАТ

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 26-го листопада 1974 року о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Harris Funeral Home, Rochester, N.Y.

ПОХОРОН в середу, 27-го листопада 1974 р. о год. 10-ій рано з церкви Богоявлення при Carter Street на цвинтар Holy Sepulchre при Lake Ave., Rochester, N. Y.

Горем прибиті:
ІВАН і МАРІЯ — батьки
ДАРІЯ і ЛЮБА — сестри
АННА КОВАЛЬ — бабця
АННА КІНДРАТ — бабця
Стрийки, тети і вуйки в ЗСА й Україні:
ІВАН і ІВАННА МЕЛЬНИК
ЛЮБОМИР, ЯРОСЛАВ КОВАЛІ
ВАСИЛЬ і МИХАЙЛО КІНДРАТИ
з дружинами і дітьми
Тіточні брати і сестри:
ЛЮБА МЕЛЬНИК
ОЛЕГ і ВІРА ЗВАДЮКИ з дітьми
МІСЬО і ЛЮБА КІНДРАТ з дітьми
ФЕДЬО КІНДРАТ з дружиною і дітьми
ТЕОДОР, ІРЕНА, ОКСАНА і ГЕНЯ СИНИЦІ
д-р ПАВЛО і МЕЛЯНІЯ СИНИЦІ з дітьми
та ближча і дальша Родина

У глибокому смутку повідомляємо Пластове Товариство
та все Українське Громадянство,
що 12-го листопада 1974 р. по тяжкій і довгій недузі,
на 62-му році життя відійшов у Вічність

сл. п.

пластун сеніор керівництва
АНДРІЙ КОЗАК

член Куреня УПС „Загін Червоної Калини" та Осередка Праці УПС в Торонті, відомий провідник Пласту в Канаді, довголітній член Станичної Старшини Пластової Станиці Торонто на постах голови Таборової Комісії, господарського діловода, станичного, — член Крайової Пластової Старшини в Канаді, заступник голови КПС, комендант пластунів та діловод фінансів, голова Крайової Пластової Ради. Віддано працював на всіх цих постах аж до захворіння.

Сл. п. Андрій Козак народився в селі Лошнів біля Теребовлі на Поділлі. Студіював теологію у Львові та економію у Берліні.

Залишив у смутку дружину Ірину, доньку Тамару і зятя Ярослава Микитчука та сина Ореста й невістку Христину.

Родина просить замість квітів на могилу Покійного, складати датки на потреби Церкви та Пласту в Торонті.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
СТАНИЧНА СТАРШИНА і ПЛАСТПРИЯТ
ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ ТОРОНТО

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Дорогого МУЖА

бл. п. д-ра Павла Дубаса

складає 50.00 долярів
на НТШ в ЗСА

КАТЕРИНА ДУБАС

Філядельфія, Па.

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 4-го листопада 1974 року
відійшла у Вічність
наша Найдорожча і Незабутня
ДОНЕЧКА і СЕСТРА

бл. п.

ЛЮДМИЛА МАЛАХОВА

Цією дорогою складаємо нашу сердечну подяку Всечеснішим Отцям: Сергію Непрелю, Ф. Істочину, Івану Данилевичу, проф. В. Завітневичу — за відправи Панахид, похоронних обрядів. Висловлюємо нашу сердечну подяку всім Родичам, Приятелям і Знайомим, що взяли участь у похоронних відправах та відпровадили Покійну на місце спочинку. Дякуємо всім Тим, що висловили своє глибоке співчуття усно чи письменно у нашій розпачі.

Рівнож дякуємо за щедрі пожертви, за квіти і вінки, які Ви зложили на Домовину у пам'ять Покійної.

Хай Господь Бог винагородить Усіх своїми ласками.

Батьки КОНСТАНТИН і ПАРАСКОВІЯ
МАЛАХОВ з Родиною

Спомини Авґустина Штефана
„ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ"
в продажі
Перша книжка, в твердім переплеті, на 352 стор. У 15 розділах містить спогади Достойного Автора та уривки з історії Карпатської України від давніших часів, кінчаючи Першою світовою війною. Описує побут УСС в карпатських селах, окупацію українськими військовими відділами Мукачева та Гуцульщини з Мараморським Сиготом.
Ціна книжки з пересилкою 10.00 дол.
Замовляти можна:
CARPATHIAN RESEARCH CENTER
975 Fifth Avenue New York, N.Y. 10021

СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ АМЕРИКИ - ОСЕРЕДОК ім. ген.-хор. Т. ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
— влаштовує —
ГОСТИННИЙ КОНЦЕРТ
(З НАГОДИ 25-РІЧЧЯ ОСЕРЕДКУ СУМА)

Увага! Клівленд-Парма й Околиця!
Субота, 30 листопада 1974 р.
ГОДИНА 7-ма ВЕЧОРА
АВДИТОРІЯ
Parma Senior High School
6285 W. 54th Street, PARMA, Ohio

Увага! Рочестер, Н. Й. й Околиця!
Неділя, 1 грудня 1974 року
ГОДИНА 4-та ПО ПОЛ.
АВДИТОРІЯ
East Irondequoit High School
2300 Ridge Rd., E. ROCHESTER, N.Y.

В програмі: Дівочий хор „ЖАЙВОРОНКИ" під дир. інж. Р. СТЕПАНЯКА; Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНЦІ" під мист. кер. хореографа ОЛЕГА ГЕНЗИ. Оркестра „ВЕРХОВИНЦІ". Конферансьє — артистка українських театрів ІВАННА КОНОНІВ; акомпаніямент — ХРИЗАНТА ЗУБРИЦЬКА-ЯНГ. В програмі УЧАСТЬ БЕРЕ ПОНАД 100 ОСІБ МОЛОДІ.

У ЧОМУ НАМ НЕ МОЖНА НАСЛІДУВАТИ ЖИДІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

інженер, що і з знанням англійської мови мусів починати з посудомийництва). За таких дезертирів можна вважати тих двох київських українців, що їх хотів КУК викупити, чи, може, й викупив, бо вони, здається, таки одержали візи. Як ми знаємо з преси, їх підлітками вивезли батьки на Україну, очевидячки, уже із знанням англійської мови, бо вони працювали дикторами в англомовних висиланнях радіо „Київ", отже, вони мали добрі посади, ніхто їх не переслідував. Але вони, мабуть, згадали канадські „авта" і вирішили „репатріюватись", бо їхня етнічна батьківщина — поневолена Україна — їм такого достатку не могла дати.

Із усього сказаного ясно, що в питанні про право українців на еміграцію, в нашій боротьбі за нього потрібний диференційний підхід, такого гуртового підходу, як у жидів, у нас не може бути. У цьому ми не можемо наслідувати жидів. На жаль, ми й досі цього питання не з'ясували, — тим і могла появитися в пресі плутана на цю тему стаття Леоніда Полтави „Право на еміграцію". („Свобода" з 25 вересня ц. р.). Л. Полтава написав цю статтю на підставі коментаря в бостонській газеті „Кріщен Сайєнс Монітор" під заголовком „Інші кандидати на еміграцію з СССР". У тім коментарі сказано, що не тільки жиди, а й люди інших національностей, таких, як литовці, вірмени, українці намагаються виїхати на Захід. Ухопившися за цю згадку про українців, Л. Полтава й понаписував такого, що аж за голову зберешся, коли це читаєш. Аж не віриться, що це пише український патріот. От він згадує „яких 3-4 мільйони (треба б сказати: до 10 мільйонів — В. Г.) українців", що „живуть на совєтській території поза Україною — УССР", і додає, що „між тими знедоленими, напевно, знайшлися б сотні тисяч кандидатів на негайну еміграцію". Рятуючи цих українців від російщення, Л. Полтава хоче кинути їх ув океан англійщення. А тим часом перше зло для української популяційної політики менше, ніж друге. І в Сибірі та Казахстані не всі українці російщаться, крім того, звідти може майже кожен охочий переселитися на Україну, як свого часу переселилася з теперішнього Казахстану наша родина, як повернувся я із заслання в Туркменію на П і в нічний Кавказ, до українського масиву Кубанщини, тим часом як із англомовного океану для українців - обивателів уже немає повороту.

Але Л. Полтава пішов ще далі, написавши: „І в самій Україні їх (тих, що хочуть еміґрувати — В. Г.) не сотні, тисяч, а можливо й мільйони". Отже, він хоче, щоб мільйони з самої України покинули свою споконвічну батьківщину! Про те, що він має на увазі не тільки оту, вище згадану в мене категорію переслідуваних та творчих українців, а й „маси" звичайних, сказати б, українців, свідчить його згадка про В. Мороза та Л. Плюща, що стали „волею чи поневолі (? — В. Г.) прапорами спротиву (опору! — В. Г.) нелюдському режимові" і через те „становлять особливу категорію людей". А після цієї згадки він написав: „Зате ж народні маси такої категорії не становлять".

Далі він радить нашим організаціям звертатися до Білого Дому, щоб там допомогли еміграції бажаючих (? — В. Г.) українців із їх рідної — „не своєї землі". А наприкінці він „уточнює" свою думку так: „Вже не можна добиватися лише звільнення з тюрми невинно запроторених — треба добиватися також права на еміграцію братів і сестер, бо й вони невинно запроторені і змушені жити в чужій імперії, без власної держави"... Він уважає це „невідкладним, дивно промовчуваним питанням"...

Але я висловив би здивування, що ця сумбурна стаття була так безкритично опублікована.

А це питання, на жаль, як я це відзначив напочатку, не було в нашій пресі „промовчуване", — навпаки, його роздмухали із шкідливою для нашого народу необачністю.

СПОРТ

ГАКІВКА
„Чорноморська Січ" — Розел Кетолікс" 6:3 (3:0, 1:3, 2:3)

Нюарк 5 листопада 1974 р. — у чергових першенських змаганнях Гаквкової Ліґи Юньйон Кавнті, що відбулися на льодовій арені Айронбавнд „Ч. Січ" перемогла Розел „Кетолікс" високим вислідом — 6:3.

У 1-му періоді „Січовики" вели 3:0, що його здобули: Кузів з асисти Квіна, Мельник від Семанишина і Барнінґ з асисти Мельника.

У ІІ-му періоді гості набрали більшої швидкости й пробували наздігнати українських ґаківкарів, стрілявши в цьому часі 3-ри ґолі. Одначе, ще перед закінченням цього періоду, Валентин Олійник з асисти Мельника стрілив для „Ч. Січи" 4-го ґоля. В ІІІ і останньому періоді чергові ґолі для господарів здобули: Марко Будний з асисти Квіна і Бронкат з подачі Масія встановив вислід 6:3.

Склад „Ч. Січі": Барбадин, І. Сурович, Є. Семанюк, Будний, Дзіман, Олійник, Бронкат, Кузів, Квін, Мельник, Семанишин, Масій, Голюка, Куровицький, Кравченюк, Заліско. Провідник дружини П. Семанюк, тренер Д. Сурович.

ФУТБОЛ
„Чорноморська Січ" — Інтер. Сербія" СК 2:5 (1:2)

Юньйон 10 листопада 1974 — у цих першенських змаганнях „Мейджер Дивізії „Шейфер Ліґи Ню Джерзі, „Ч. Січ" зазнала чергової поразки, цим разом з відносно слабшим клюбом, який є „Інтер. Сербія". У звітовій зустрічі — одначе — „Ч. Січ" знову виступила без 4-ох своїх чолових футболістів: І. Панькова і Юрчака, які продовжували „відслужувати" ліґову суспенду, Козара і Гури, які лікують контузії з попередніх гор. Брак тієї чолової чвірки з дефензивних ліній нашої дружини у великій мірі спричинився до чергової поразки „Ч. Січі".

У першій половині, на початку, серби здобули ведення 1:0, але після цього Михайло Фарміґа, що повернувся до складу після кількатижневої перерви через контузію ноги, встановив рівновагу 1:1. Завдяки помилці оборонців-господарів, гості ще перед перервою, вдруге здобули ведення 2:1.

Образ гри не змінився і після перерви. Ослаблена оборона „Ч. Січі" спричинила домінацію нападу сербів на половині господарів, які до закінчення тієї зустрічі стрілили дальших 3-ри ґолі, з цього числа один з карного. При стані 1:3, М. Фарміґа здобув свого другого гарного ґоля зустрічі, яким знизив вислід до 2:3, одначе на можливі, щонайменше дальші 2 ґолі не спромоглися: Монтан і Маза, перестрілявши ворота сербів з найближчої віддалі.

У наступних змаганнях з клюбом Петерзон Доверс „Ч. Січ" виступить вже в овому нормальному складі, із згаданими вже змагунами, що відслужили суспенди, як з кількома надійними юнаками, які закінчили свій сезон в шкільних ліґах. Склад „Ч. Січі": В. Паньків, В. Бакун, Охрименко, Ткач, Сольчаник, Понось, Лужняк, Фарміґа, Монтан, Маза, Вас. Каздоба, Урда. Провідники В. Басняк і В. Бакун.

„Чорноморська Січ" II — „Альпрос" С. К. Петерзон 2:1

ГАКІВКА
„Чорноморська Січ" – „Іґелс Юньйон 2:1 (1:0, 1:0, 0:1).

Елизабет, 12-го листопада 1974. В чергових першенських змаганнях Гаківкової Ліґи Юньйон Кавнті, що відбулися на льодовій арені Воріnанко, „Ч. Січ" перемогла сильну дружину „Іґелс" з м. Юньйон, скромним вислідом 2:1. В І-му періоді ведення „Ч. Січі" здобув Мушатко з асисти Гудака. В ІІ-му періоді Є. Семенюк підніс вислід до 2:0. Обидва ґолі „Січовики" здобули в часі, коли в акції бракувало одного змагуна, що відбував дво-хвилинне покарання. В ІІІ-му періоді „Іґелси" здобули свого почесного ґоля.

„Чорноморська Січ" — Сомерсет Г. К. 7:3 (1:3, 3:0, 3:0).

Нюарк, 16 листопада 1974. Четверту за порядком перемогу „Ч. Січ" здобула, цим разом, з дебютантом Гаківкової Ліґи Юньйон Кавнті, яким є клюб Сомерсет. В цій зустрічі, що відбулася на льодовій арені Айронбавнд, минулорічні чемпіони ліґи вповні домінували — особливо в ІІ-му - ІІІ-му періодах, завдяки чому офензивні лінії „Ч. Січі" стрілили 7 ґолів.

В І-му періоді гості виявили, особливу аґресивність, здобувши всі три свої ґолі. В цьому часі, єдиного ґоля для господарів стрілив Мушатко з власної акції.

В ІІ-му періоді серію ґолів започаткував Олійник, який з асисти Будного знизив вислід — 2:3. Вирівняння 3:3 здобув Мельник з асисти Будного і врешті Масій з власної акції підніс вислід до 4:3.

В ІІІ-му періоді чергові ґолі стрілили: Гудак з асисти Мушата, Мельник свого 2-го ґоля змагань і 4-го сезону — з асисти Олійника і вдруге з власної акції. Після тієї виграної „Ч. Січ" разом з клюбом Айронбавнд займає чолову позицію в показнику табелі гор, маючи здобутих 9:1 точок і 19:10 відношення воріт.

Склад „Ч. Січі" в цих двох змаганнях: Барбадин, Біґановський, Будний, Голюка, Гудак, Кулик, Куровицький, Кузів, Лащук, Масій, Мельник, Мушато, Олійник, Квін, Семанишин, Семенюк, Смоковський, І. Сурович, Заліско. Провідник П. Семенюк, тренер Д. Сурович.

ВІДБИВАНКА
„Чорноморська Січ" „А" — Ровей Івка 3:2 сетів

Ровей, 13 листопада 1974. Згідно з календарем змагань Жіночої Відбиванкової Ліґи Ню Джерзі „Ч. Січ" „А" відбула свої чергові змагання на виїзд вм. Ровей, де здобула сенсаційну перемогу з минулорічними чемпіонками ліґи ІВКА 3:2 сетами. В цій зустрічі „Січові" дівчата виявили велику завзятість і волю до перемоги, про що свідчать висліди сетів. Вони привезли дві дуже цінні точки. В 1-му сеті переможцями вийшли українки 15:11. В двох чергових сетах 15:12 і 16:14 переможцями вийшли досвідчені амерканки. В 4-му сеті українки приголомшили своїх суперниць, здобувши вислід 15:2. В 5-му і рішальному, „Ч. Січ" остаточно здобула успішний вислід 15:13. Склад „Ч. Січі" в цій грі: О. Напора, Л. Напора. Х. Клапіщак, З. Ткач, Х. Ткач, В. Потежна, О Паславська, Р. Тимкевич. Провідник Олесь Напора, тренер Ярослав Тушик.

ФУТБОЛ
„Чорноморська Січ" — „Інтер" Петерзон Доверс 1:2 (1:1).

Петерзон, 17-го листопада 1974. В другий раз підряд „Ч. Січ зазнала поразки із слабшим противником. Цим разом був клюб „Інтер" з Петерзону, дебютант „Мейджор Дивізії" Шейфер Ліґи Ню Джерзі. Після довшої перерви, через контузії і суспенди, наша дружина, врешті, виступила в повному складі, разом із своїми чоловими футболістами, які, на жаль, в цій зустрічі завели сподівання своїх симпатиків, що очікували гарної та продуктивної гри. В цій зустрічі ці футболісти нічим не відрізнялися від молодих і не зовсім досвідчених дебютантів, які після закінчення своїх сезонів в шкільних ліґах, ввійшли до складу нашої дужини (Ілемський, Ю. Бакун, Нагорняк і Охріменко.) В першій половині італійці здобули ведення 1:0, після чого Юрчак вирівняв з вільного стрілу 1:1. Були можливості і повних 45 хвилин часу на зміну гри і корисного висліду, але наші футболісти продовжували мляву та непродуктивну гру, втрачаючи з кожним рухом м'яча, що його завзято викопували поза площу змагань італійці з наміром витрачати час і вдержати цей вислід. Одначе в 74-ій хвилині господарі несподівано зуміли здобути переможного ґоля, використавши вповні можливість після наріжного копу. Склад „Ч. Січі": В. Паньків. І. Паньків, Нагорняк, Охріменко, Ткач, Юрчак, Монтан, Маза, Фарміґа, Ю. Бакун, Сольчаник, Козар, Ілемський. Провідники дружини: В. Бакун і В. Басняк.

„Чорноморська Січ" II — „Юнайтед Бразил" СК 2:1.

О. Твардовський

Нема то, як на СОЮЗІВЦІ також і в ДЕНЬ ПОДЯКИ!

РОДИННИЙ ДЕНЬ ПОДЯКИ на СОЮЗІВЦІ

У „День Подяки", четвер, 28 листопада 1974,

год. 12-1-ша — Коктейл, ОБІД — год. 1-ша

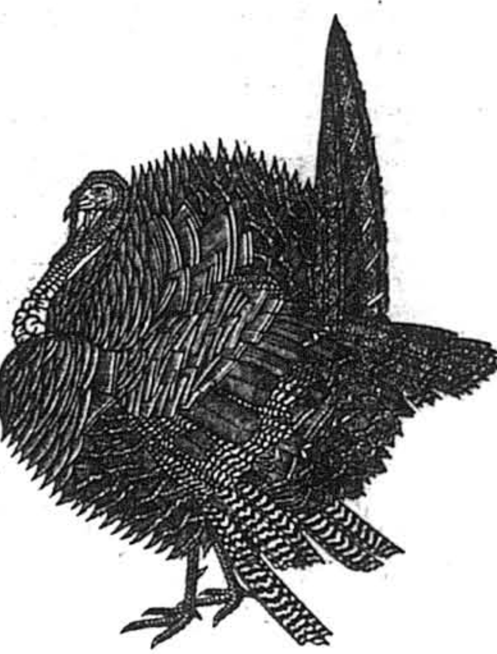
Спеціяльний святочний обід:

Свіжий овочевий компот
Борщ
Яринова зупа або соки
Салата з ярини
Приправка Союзівки
Печений, маслом политий індик з начинкою Союзівки
Солодка бараболя або бараболя (ґрафіне)
Мішана ярина
Тісто з яблук з морозивом
Тісто з гарбузом
Морозиво
Кава, чай або молоко

Маестро Я. ГНІЗДОВСЬКИЙ буде присутній і підписуватиме „меню".

На спеціяльне замовлення ЦІЛИЙ ІНДИК для родини.

Обіди тільки на замовлення! 6.00 дол.

Дереворит Я. Гніздовського

Замовлення на ОБІД прошу слати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446, або телефоном — (914) 626-5641

В суботу, 30 листопада 1974, о год. 9-ій веч.

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА —

Виступ Балетної Школи Уляни Шмериковської

— НАРОДНІ ТА КЛЯСИЧНІ ТАНКИ

ЗАБАВА

при звуках оркестри СОЮЗІВКИ, співає О. БОРБИЧ

ВАКАЦІЇ

ОЛЕКСАНДЕР (ЛЄНЮ) СКОЦЕНЬ

запрошує Приятелів, Знайомих і Українську Громаду на відпочинок та зимові і літні вакації, на безхурну, сонячну Фльориду.

SHAMROCK APARTMENTS
555 Antioch Avenue, Fort Lauderdale, Florida
Phone: (305) 566-1432

Просторі кімнати, басейн, хвилина до океану.

ВАКАЦІЇ

ДО ВИНАЙМУ МОТЕЛІ на відпочинок, в здоровій, теплій Арізоні. Власник — українець. Прошу приїздити. Відберемо з летовища та відвеземо назад.
ТЕОДОЗІЙ ОЛЕКСІЙ
c/o DOME MOTEL
22047 N. Black Canyon Hghwy
Phoenix, Arizona, 85027
Тел. (202) 942-8770

HOUSEHOLD HELP

ГОСПОДИНЯ або ПОДРУЖЖЯ

Мешкання на місці в Old Country Mansion, 2 год. до Ню Йорку. Родина лікаря, 1 дитина в старшому віці, власна кімната і лазничка, власна ярина, кури і т. д.; щаслива, приємна родина, прийметься особу або подружжя з дитиною також. (914) 677-6047 по 3-ій год. по пол., або писати:
Box UK100, Suite 915
350 5th Avenue
New York, N.Y. 10001

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

MALE

KNITTING MILLS
MECHANIC
Experienced on Fiats, Universals, Alums, Dutches. Also TJI & Phillips. Steady work, good pay
(212) 789-4467

НЕ ОПИХАЙТЕ ПОСЛАБЛЕННЯ ВАШОГО СЛУХУ НА СТАРШИЙ ВІК

Чикаґо, Ілл. Beltone повідомляє про безплатну оферту спеціяльно зацікавленим, тим, які чують, але не розуміють слів. На бажання вишлеться кожному абсолютно даром неоперативний модель найменшого розміру Beltone aid, який колинебудь зроблено.

Пишіть тепер по цей неоперативний модель. Випробуйте собі приватно в своїй хаті, щоб побачити як малесенька може бути ця допомога слуху. Це буде ваше, задержіть собі, даром. Справжня допомога слуху, важить менше, як одна третя унції, все на поземі уха, в одній частині. Не має дротика від тіла до голови.

Ці моделі даром, тому пропонуємо — пишіть тепер по Ваш. Вислано вже тисячам, отже пишіть сьогодні до

Dept. 4154

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York, 10003
Потрібна Вам книжка? Просимо звернутися до АРКИ, а напевно її одержите.

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА МОТОЦИКЛІ, ХОЛОДИЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 в., в суб. 8:30-5:00 в. В неділю, від 10-1 по пол.

Real Estate

FOR SALE
1 FAM. HOUSE
in South Orange, N.J. Close to buses & Ukrainian church 3 Bdrms, lg. liv. rm., modern kitchen, recr. room with wet bar, sun porch.
Call (201) 399-9212

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6480

Woodhaven, N.Y.
2 род., гараж на 2 авта, 40 х 100, близ. комунікацій — $65.000.
Flushing, N.Y.
2 род., мур., чудовий дім, на пів відокремлений, великий город, гарна околиця.
JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS
(212) 849-5090
Веч. (212) 847-7075

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

Не буде підвишки за оголошення святочних побажань у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань. Мимо того, що у зв'язку із постійним ростом коштів паперу і друку „Свобода" вже заповіла підвишку цін за оголошення, ця підвишка не відноситиметься до цьогорічних оголошень святочних побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ
за новим стилем до 14-го ГРУДНЯ 1974 року
за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1974 року

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ОРГАНІЗАТОРІВ
Українського Народного Союзу
НА РІЗНІ ОКОЛИЦІ КАНАДИ І ЗСА

Постійних і часових — на повний час і частковий час приймемо негайно на дуже корисних умовах. Навчимо як працювати, бути успішним і придбати додатковий добрий заробіток. Скористайте з цієї нагоди без ніяких зобов'язань. Спробуйте своїх сил і запевніть своїй родині додатковий прибуток.

Зголошуйтеся листовно або телефонічно.

Український Народний Союз, Інк.
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O. Box 76 • 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303
Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

Funeral Directors

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожній районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ТАРЗАН, 7213. БРАКОНЬЄР ОДЕРЖАВ ВИНАГОРОДУ

Тарзан бачить, як браконьєр зникає крізь задні двері „Кафе Серіна". Кілька хвилин пізніше...

Гм!.. Це, мабуть, найбільш самовдоволена особа, яку я колинебудь бачив! Має вигляд чоловіка, якого кишені щойно були наповнені золотом!

... Цікаво, чи мене трактували б так само?.. Довідатись можна тільки одним способом!..